

CATISMA ÎNTÂIA

PSALMUL 1, AL LUI DAVID.

† Fericit bărbatul, care n'a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n'a stătut și pre scaunul pierzătorilor n'a șezut.

2. Ci în legea Domnului voia lui, și la legea lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Și va fi ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, care rodul său va da în vremea sa și frunza lui nu va cădea, și toate ori câte va face, vor spori.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa ; ci ca praful ce'l spulberă vântul de pre fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor învia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor ;

† 6. Că știe Domnul calea dreptilor și calea necredincioșilor va pieri.

PSALMUL 2, AL LUI DAVID.

Pentru ce s'au întăritat neamurile și noroadele au cugetat cele deșarte ? Stătur-au de față împărații pământului și boierii s'au adunat într-o una asupra Domnului și asupra Unsului lui.

2. Să rupem legăturile lor și să lepădăm dela noi jugul lor.

3. Cel ce lăcuște în ceruri va râde de dânșii, și Domnul va batjocori pre ei.

4. Atuncea va grăi către dânșii într-o iuțime sa, și într-o mânia sa va turbura pre ei.

5. Iar eu sunt pus împărat de dansul preste Sion, muntele cel sfânt al lui vestind porunca Domnului. Dom-

nul a zis către mine : Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut ;

6. Cere de la mine și voi da ție neamurile moștenirea ta și biruința ta marginile pământului.

7. Paște-vei pre dânsii cu toiag de fier ; ca vasele olarului vei zdrobi pre dânși.

8. Și acum, împărați, înțelegeți ; învățați-vă toți carii judecați pământul.

† 9. Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați lui cu cutremur.

10. Luați învățătură, ca nu când-va să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia lui ; † fericiți toți carii nădăduesc spre dânsul.

PSALMUL 3, AL LUI DAVID.

Când au fugit de către fața lui Avesalom, fiul său, în pustie.

Doamne, căci s'au înmulțit cei ce mă necăjesc ! ? Mulți se scoală asupra mea !

2. Mulți zic sufletului meu : nu este mântuirea lui întru Dumnezeuul lui.

3. Iar tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și cea ce înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'au auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Și eu am adormit și am dormit, sculatu-m'am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voiui teme de mii de noroade, carii împrejur mă împresoară.
† Scoală, Doamne ; mântuește-mă, Dumnezeuul meu ;

7. Că tu ai bătut pre toți cei ce'mi vrăjmășuesc mie în deșert, dinții păcătoșilor ai zdrobit.

† 8. A Domnului este mântuirea, și preste norodul tău blagoslovenia ta.

SLAVĂ...

PSALMUL 4, AL LUI DAVID.

Când am strigat eu, auzitu-m'ai Dumnezeu dreptăței mele ; întru necaz m'ai desfătat, milostivește-te spre mine și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă ? Pentruce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna ?

3. Și să știți, că minunat au făcut Domnul pre cel cuvios al său. Domnul mă va auzi, când voi striga către dânsul.

4. Mâniați-vă ; și nu greșiți ; cele ce ziceți, în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă umiliți.

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul.

6. Mulți zic : cine va arăta nouă cele bune ? Insemnatu-s'a preste noi lumina feței tale, Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untului-delemn al lor s'au înmulțit.

8. Cu pace, împreună mă voiu culca și voiu adormi, că tu Doamne deosebi întru nădejde m'ai așezat.

PSALMUL 5, AL LUI DAVID.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne ;
înțelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunei mele,
Împăratul meu și Dumnezeuul meu ;
căci către tine mă voiu ruga, Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu,
dimineața voiu sta înaintea ta și mă
vei vedea.

4. Că Dumnezeu, cel ce nu voești
fărădelege, tu ești. Nu va lăcui lângă
tine cel ce viclenește.

5. Nici vor petrece călcătorii de
lege în preajma ochilor tăi, urât-ai
pre toți cei ce lucrează fărădelege.

6. Pierde-vei pre toți cei se gră-
esc minciună. Pre bărbatul sânghiuri-
lor și vicleanul urăște Domnul.

7. Iar eu întru mulțimea milei tale
voi intra în casa ta, închina-mă-voi
spre sfântă Biserica ta, întru frica ta.

8. Doamne, povăţueşte-mă întru dreptatea ta ; pentru vrăjmaşii mei, îndreptează înaintea ta calea mea ;

9. Că nu este în gura lor adevăr ; inima lor este deşartă ; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleneau.

10. Judecă-i pre ei, Dumnezeuule ; cază din cugetele sale : dupre mulţimea păgânităţilor lor, leapădă-i pre dânşii, că te-au amărât, Doamne.

11. Şi să se veselească toţi cei ce nădăjduesc întru tine ; în veac se vor bucura, şi te vei sălăşlui întru dânşii, şi se vor lăuda întru tine cei ce iubesc numele tău.

12. Căci tu vei blagoslovi pre cel drept, Doamne ; că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

PSALMUL 6, AL LUI DAVID.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea ta să mă cerţi.

2. Miluește-mă, Doamne, că nepu-
tincios sunt ; vindecă-mă, Doamne,
că s'au turburat oasele mele.

3. Și sufletul meu s'a turburat
foarte ; și tu, Doamne, până când ?

4. Întoarce-te, Doamne, izbăvește
sufletul meu ; mântuește-mă, pentru
mila ta.

5. Că nu este întru moarte, cel ce
te pomenește pre tine ; și în iad cine
se va mărturisi ție ?

6. Ostenit-am întru suspinul meu,
spăla-voiu în toate nopțile patul meu,
cu lacrămile mele așternutul meu
voiu uda.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul
meu ; învechitu-m'am întru toți vrăj-
mașii mei.

8. Depărtați-vă dela mine toți cei
ce lucrați fărădelege, că au auzit
Domnul glasul plângerei mele.

9. Auzit-au Domnul cererea mea,
Domnul rugăciunea mea au primit.

10. Să se rușineze și să se turbure toți vrăjmașii mei ; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

SLAVĂ...

PSALMUL 7, AL LUI DAVID.

Care l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi feciorul lui Iemeni, 7.

Doamne Dumnezeul meu, spre tine am nădăjduit ; mântuește-mă de toți cei ce mă gonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cândva să răpească, ca un leu, sufletul meu, nefiind cel ce izbăvește, nici cel ce mântuește.

3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele.

4. De am răsplătit celor ce'mi răsplătesc mie, rele.

5. Să caz adică dela vrăjmașii mei deșert ; să gonească dar vrăjmașul sufletul meu și să'l prinză ; și să calce în pământ viața mea și slava mea în țărână să o așeze.

6. Scoală-te, Doamne, întru mânia ta ; înalță-te întru hotarele vrăjmașilor tăi.

7. Și te scoală Doamne Dumnezeul meu, cu porunca care ai porunci.

8. Și adunare de noroade te va înconjura.

9. Și pentru aceasta la înălțime te întoarce. Domnul va judeca pre noroade. Judecă mie, Doamne, duple dreptatea mea și duple nerăutatea mea, asupra mea.

10. Sfârșească-se răutatea păcătoșilor, și vei îndrepta pre cel drept, cel ce cerci inimile și rărunchii, Dumnezeule, cu dreptul.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, cel ce mântuește pre cei drepti la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va luci ; arcul său au încordat și l-au gătit pre el.

14. Și într'însul au gătit vasele morței ; săgețile sale celor ce se ard le-au lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămislit-a durere și a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat și o a deschis pre ea, și va cădea în groapa care o a făcut.

17. Întoarce-se-va durerea lui la capul lui, și pre creștetul lui nedreptatea lui se va pogori.

18. Mărturisi-mă-voi Domnului, dupre dreptatea lui, și voi cânta numele Domnului celui înalt.

PSALMUL 8, AL LUI DAVID.

Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul !

2. Că s'a înălțat mare cuviința ta mai presus de ceruri.

3. Din gura pruncilor și a celor ce sug, ai săvârșit laudă, pentru vrăjmașii tăi, ca să sfărami pre vrăjmașul și izbânditorul.

4. Că voi u vedea cerurile, lucrul degetelor tale, luna și stelele, care tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că'l pomenesti pre el ? Sau fiul omului, că'l cercezezi pre el ?

6. Micșoratu-l-ai pre dânsul puțin oare ce decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pre el, și l-ai pus pre dânsul preste lucrurile mâinilor tale.

7. Toate le-ai supus supt picioarele lui : oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului.

8. Pasările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor.

9. Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul !

SLAVĂ...

DUPĂ ÎNTÂIA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Și după Tatăl nostru... Troparele, Glas 1.

Întru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea ta de oameni, strig : Dumnezeule, milostiv fie mie și mă mântuiește.

De vreme ce dreptul abia se mântuește, dar eu unde mă voi arăta, păcătosul ? Cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei : Ci cu cei din al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule și mă mântuește.

Slavă...

Brățele părintești, grăbește a le deschide mie, că curvește am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită ; căci

către tine, Doamne, cu umilință strig : greșit-am la cer și înaintea ta.

Și acum...

Nădejdea creștinilor, prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu carele l-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-l, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcatele și îndreptarea vieții, nouă tuturor, celor ce cu credință și cu dragoste pururea te proslăvim.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta :

Stăpâne Atotțiitorule și necuprinse e puterea cea încăpătoare de lumină și neînțeleasă, Părintele Ființei cei ipostatnice, și purcezătorul Duhului tău celui de o putere, carele pentru îndurările milostivirei și negrăita bunătate, nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunerecul păcatului, ci dumnezeieștile lumini al sfintelor tale învățături, prin Lege și prin Prooroci le-ai strălucit în lume ; iară mai apoi pre singur Unul născut al tău Fiu, bine, ai voit de au răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminei tale pre noi ne-au povățuit ; — fie urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunei

noastre, și ne dăruiește nouă Doamne, cu deșteptată și trează inimă să petrecem toată noaptea vieții aceștiea, așteptând venirea Fiului tău și Dumnezeuului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind deșteptați spre lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și întru bucuria lui împreună să intrăm, unde este glasul cel neîncetat al acelor ce prăznuesc, și nespusa dulceață a acelor ce privesc frumusețea feței tale cea negrăită. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție slavă înălțăm, — Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia născut Fiului tău, și Prea Sfântului și de viață făcătorului Duhului tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9, AL LUI DAVID.

Mărturisi-mă-voiu ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

2. Veseli-mă-voiu și mă voi bucura întru tine, cânta-voiu numele tău înalte.

3. Când se va întoarce vrăjmașul meu, înapoi slăbi-vor și vor pieri de către fața ta ;

4. Că ai făcut judecata mea și îndreptarea mea ; șezut-ai pre scaun, cela ce judeci dreptatea.

5. Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul ; numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului.

6. Vräjmaşului i-au lipsit sabiile întru sfârşit, şi cetăţile i-ai sfărâmat ; pierit-a pomenirea lui cu sunet.

7. Şi Domnul în veac rămâne ; gătit-au la judecată scaunul său.

8. Şi el va judeca lumea întru dreptate ; judeca-va norodul cu îndreptare.

9. Şi s'au făcut Domnul scăpare săracului, ajutor în vremi cuvioase întru necazuri.

10. Şi să nădăjduiască spre tine cei ce cunosc numele tău ; că nu ai părăsit pre cei ce te caută pre tine, Doamne.

11. Cântaţi Domnului celui ce lăcueşte în Sion, vestiţi întru neamuri isprăvile lui.

12. Că cel ce caută sângurile lor, şi au adus aminte, nu au uitat strigarea săracilor.

13. Milueşte-mă, Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmaşii mei, cela ce mă înalţi pre mine din porţile morţii ;

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porțile fetei Sionului, veseli-ne vom de mântuirea ta.

15. Afundatu-s'au neamurile întru stricăciunea carea o au făcut în cursa aceasta carea o au ascuns s'a prins piciorul lor.

16. Cunoaște-se Domnul, judecăți făcând ; întru faptele mâinilor sale, s'a prins păcătosul.

17. Întoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pre Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul : răbdarea săracilor nu va pieri până în sfârșit.

19. Scoală-te, Doamne, să nu se întărească omul ; să se judece neamurile înaintea ta.

20. Pune, Doamne, dătător de lege preste ei, să cunoască neamurile, că oameni sunt.

21. Pentruce, Doamne, stai departe ? Treci cu vederea în vremi cuvioase întru necazuri ?

22. Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul, prindu-se întru sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftetele sufletului său, și cel ce face strâmbătăte bine se cuvintează, întărâtat-a pre Domnul.

24. Cel păcătos, dupre mulțimea mâniei lui nu va căuta, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea ; leapădă-se judecățile tale de către fața lui ; preste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa : nu mă voi clăti din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.

28. Supt limba lui osteneală și durere ; șade întru pitulare cu cei bogați întru ascunsuri, ca să ucigă pre cel nevinovat ; ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește întru ascuns, ca leul în culcușul său ; pândește ca să apuce pre săracul ; să apuce pre săracul, când îl va trage pre el.

30. În lanțul său îl va smeri pre el, pleca-se-va și va cădea, când va stăpâni el pre cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa : uitat-au Dumnezeu, întors-au fața sa, ca să vadă până în sfârșit.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna ta, nu uita pre săracii tăi până în sfârșit.

33. Pentru ce au mâniat necredinciosul pre Dumnezeu ? Că a zis întru inima sa : nu vei întreba.

34. Vezi, că tu la durere și la mânie privești, ca să-l dai pre el în mâinile tale ; ție s'a lăsat săracul : sărmanului tău fi ajutor.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău ; căuta-se-va păcatul lui și nu se va afla.

36. Domnul este Împărat în veac și în veacul veacului ; pieriți neamuri din pământul lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit, Doamne ; la gătirea inimei lor a luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adauge încă a se mări omul pre pământ.

PSALMUL 10, AL LUI DAVID.

Spre Domnul am nădăjduit ; cum veți zice sufletului meu ; mută-te în munți ca o pasăre ?

2. Că iată păcătoșii au încordat arcul, gătitu-au săgeți în tolbă, ca să săgeteze întru întuneric pre cei drepti la inimă.

3. Că cele ce tu ai săvârșit, ei le-au stricat ; dar dreptul ce a făcut ?

4. Domnul în Biserica cea Sfântă a sa ; Domnul în cer scaunul lui, ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pre fiii omenesți.

5. Domnul întreabă pre cel drept, și pre cel necredincios ; iar cel ce iubește nedreptatea urăște sufletul său.

6. Ploua-va preste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pucioasă, și duh de vifor partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, și dreptatea au iubit, îndreptări a văzut fața lui.

SLAVĂ...

PSALMUL 11, AL LUI DAVID.

Mântuiește-mă Doamne, că a lipsit cei cuvioși, că s'au împuținat adevărurile de către fiii omenești.

2. Deșarte a grăit fiește care către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă a grăit rele.

3. Pierde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pre cei ce au zis : limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt ; cine este nouă Domn ?

5. Pentru necazul săracilor și su-
spinul mișeilor, acum mă voiu scula,
zice Domnul, pune-mă-voiu întru
mântuire, îndrăsni-voiu întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte cu-
rate, argint cu foc lămurit, ispitit pă-
mântului, curățit de șapte ori.

7. Tu Doamne ne vei păzi pre noi
și ne vei feri de neamul acesta, și
în veac.

8. Împrejur necredincioșii umblă,
dupre înălțimea ta ai înmulțit pre
fiii omenesci.

PSALMUL 12, AL LUT DAVID.

Până când, Doamne, mă vei uita
până în sfârșit ? Până când întorci
fața ta de către mine ?

2. Până când voiu pune sfaturi în
sufletul meu, dureri în inima mea;
ziua și noaptea ?

3. Până când se va înălța vrăj-
mașul meu asupra mea ?

4. Caută auzi-mă Doamne Dumnezeuzeul meu ; luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu : întăritu-m'am asupra lui. Cei ce mă necăjesc se vor bucura, dacă mă voiu clăti.

6. Iar eu spre mila ta am nădăjduit, bucura-se-va inima mea de mântuirea ta, cânta-voiu Domnului celui ce au făcut bine mie, și voiu cânta numele Domnului celui înalt.

PSALMUL 13, AL LUI DAVID.

Zis-a cel nebun întru inima sa : nu este Dumnezeu. Stricatu-s'au și urâți s'au făcut întru meșteșuguri ; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din cer au privit preste fiii oamenilor, ca să văză de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pre Dumnezeu.

3. Toți s'au abătut, împreună ne-trebnici s'au făcut ; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelege ? Cei ce mănâncă pre norodul meu întru mâncare de pâine, pre Domnul nu l-au chemat.

5. Acolo s'au temut de frică, unde nu era frică, că Domnul este în neamul dreptilor.

6. Sfatul săracului la-ți rușinat, iar Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil ? Când va întoarce Domnul robia norodului său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

SLAVĂ...

PSALMUL 14, AL LUI DAVID.

Doamne, cine va lăcui în lăcașul tău ? Sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al tău ?

2. Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce grăește adevăr în inima sa.

3. Care nu a viclenit în limba sa și nu a făcut vecinului său rău, și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui cel ce viclenește ; iar pre cei ce se tem de Domnul îi slăvește, cel ce se jură vecinului său și nu se leapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în cămătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat.

6. Cel ce face acestea, nu se va clăti în veac.

PSALMUL 15, AL LUI DAVID.

Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului : Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu'ți trebuesc.

3. Sfinților celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul toate voile sale într'înșii.

4. Înmulțitu-s'au slăbiciunile lor ; după aceea au sânguit. Nu voi aduna adunările lor din sânziuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a paharului meu. Tu ești acela ce iarăși așezi moștenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moștenirea mea supt puterea mea este.

7. Bine voi cuvânta pre Domnul cel ce m'au înțeleptit pre mine, și încă și până în noapte m'au pedepsit răunchii mei.

8. Mai'nainte am văzut pre Domnul înaintea mea pururea, că dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

9. Pentru aceasta s'a veselit inima mea, și s'a bucurat limba mea ; și încă

și trupul meu se va sălășlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pre cel cuvios al tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieții ; umplea-mă-vei de veselie cu fața ta ; frumusețe în dreapta ta într-un sfârșit.

PSALMUL 16, AL LUI DAVID.

Auzi Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu într-un buze viclene.

2. Dela fața ta judecata mea să iasă. Ochii mei vădă dreptăți.

3. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai noaptea ; cu foc m'ai lămurit, și nu s'a aflat într-un mine nedreptate ;

4. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești ; pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căi năsilnice.

5. Săvârşeşte paşii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească paşii mei.

6. Eu am strigat, că m'ai auzit, Dumnezeuule ; pleacă urechia ta mie şi auzi cuvintele mele.

7. Minunate fă milele tale, cel ce mântueşti pre cei ce nădăjduesc spre tine, de cei ce stau împotriva dreptei tale.

8. Păzeşte-mă, Doamne, ca lumina ochiului ; întru acoperemântul aripiilor tale mă vei acoperi.

9. De către faţa necredincioşilor cari m'au necăjit pre mine, vrăjmaşii mei sufletul meu au cuprins.

10. Grăsimea sa o au încuiat, gura lor a grăit mândrie.

11. Izgonindu-mă acum m'au încunjurat, ochii săi ş'au pus ca să'i plece la pământ.

12. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, şi ca un pui de leu ce lăcuşte întru ascunsuri.

13. Scoală-te, Doamne, întâmpină-i pre ei și-i împiedică ; izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia ta de la vrăjmășii mâinei tale.

14. Doamne, din puțin de pre pământ împarți-i pre ei în viața lor, și de cele ascunse ale tale s'a umplut pântecele lor ; săturatu-s'au de fii și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

15. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței tale, sătura-mă-voi când mi se va arăta slava ta.

SLAVĂ...

DUPĂ A DOUA CATISMĂ :

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Și după : Tatăl nostru... Troparele, Glas 2.

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog ție : Mai înainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuiește.

Ca valurile mării s-au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în lucru, eu însumi mă înviforăsc de multe greșale ; ci la limanul cel lin prin pocăință, îndreptează-mă, Doamne, și mă miluește.

Slavă...

Miluește-mă, a zis David ; și eu strig către tine : Greșit-am, Mântuitorule ; păcatele mele prin pocăință ștergându-le, miluește-mă.

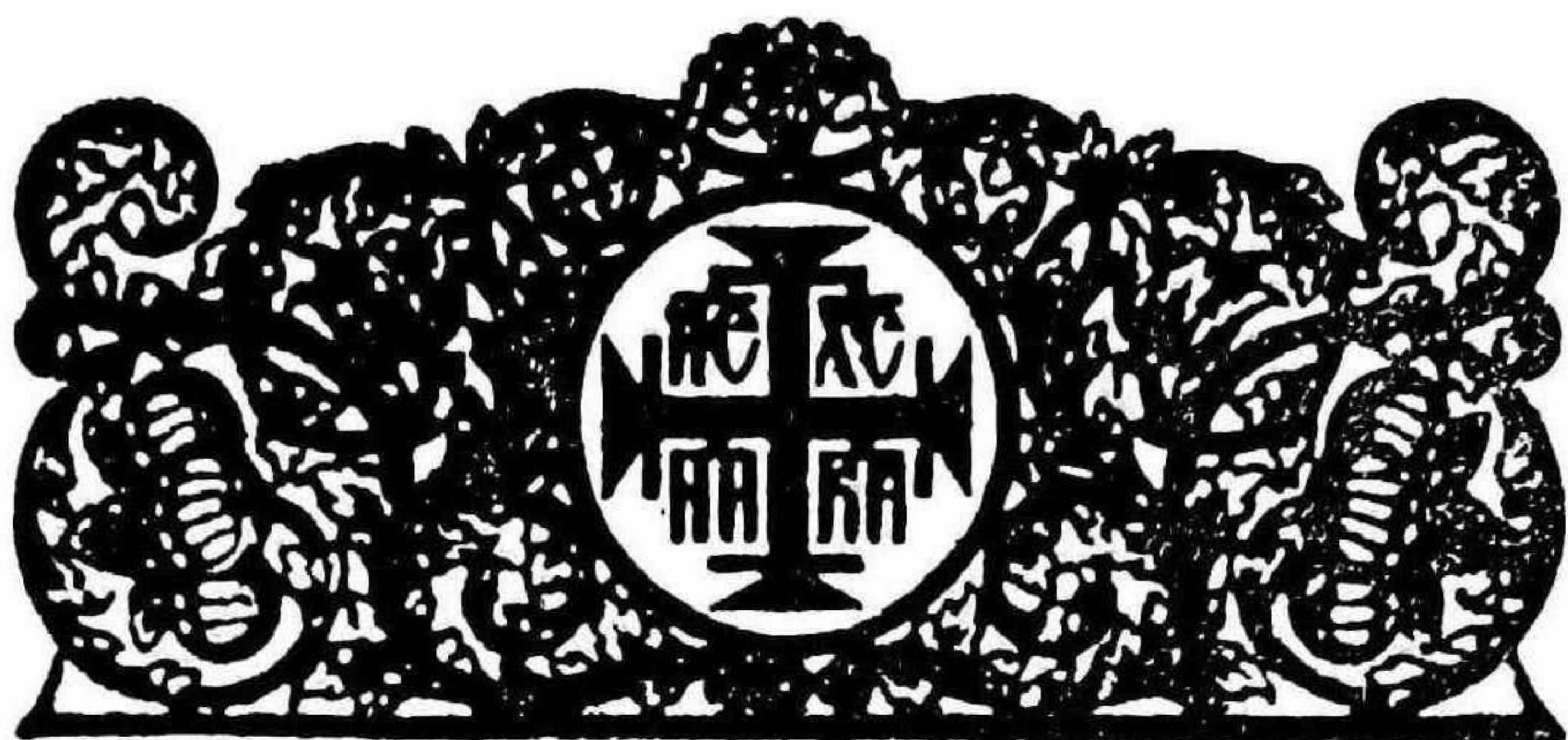
Și acum...

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pre Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pre noi de toată răutatea și nevoia vrăjmașului, și să ne dea nouă iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile tale, Maică Fecioară.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta :

Stăpâne, întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Unuia născut Fiului tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteaptă, conștiință nerătăcită, și venirea Duhului Sfânt către câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul tău, cu carele ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

CATISMA A TREIA

Cuvintele lui David, pe care le-a grăit Domnului, în ziua în care le-au izbăvit pre el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui, din mâna lui Saul.

PSALMUL 17, AL LUI DAVID.

† Iubi-te-voiu, Doamne, vîrtutea mea. Domnul este întărirea mea, și scăparea mea, și izbăvitorul meu ;

2. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, și voiu nădăjdui spre dânsul ;

3. Apărătorul meu, și cornul mîntuirii mele, și sprijinitorul meu.

4. Lăudând, voiu chema pre Domnul, și de vrăjmașii mei, mă voiu mîntui.

5. Cuprinsu-m'au durerile morței ; și rîurile fărădelegei m'au turburat.

6. Durerile iadului m'au înconjurat, întâmpinatu-m'au lanțurile morții.

7. Și când mă necăjiam, am chemat pre Domnul, și către Dumnezeuul meu am strigat.

8. Auzit-au din Biserica cea sfântă a sa glasul meu ; și strigarea mea înaintea lui, va intra în urechile lui.

9. Și s'a clătît și s'a cutremurat pământul, și temeliile munților s'au turburat și s'au clătît ; că s'au mâniat pre dânsule Dumnezeu.

10. Suițu-s'a fum întru mânia lui, și foc dela fața lui se va aprinde ; cărbunii s'au ațâțat dela dânsul.

11. Și au plecat cerurile și s'au pogorât, și negură supt picioarele lui.

12. Și s'au suit preste Heruvimi și au zburat, zburat-au pre aripile, vânturilor.

13. Și au pus întunerec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui, întune-coasă apă în norii văzduhurilor.

14. Dintru strălucire înaintea lui nori au trecut, grindină și cărbuni de foc.

15. Și au tunat din cer, Domnul, și cel înalt ș'au dat glasul său.

16. Trimi-s'au săgeți, și i-au risipit pre ei ; și fulgere au înmulțit, și i-au turburat pre ei.

17. Și s'au arătat izvoarele apelor, și s'au descoperit temelile lumii.

18. De certarea ta, Doamne, de suflarea duhului mâniei tale.

19. Trimis'au dintru înălțime și m'au luat ; ridicatu-m'au din ape multe.

20. Mântui-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc pre mine ; că s'au mai întărit decât mine.

21. Întâmpinatu-m'au ei în ziua răutăței mele ; și au fost Domnul întărirea mea.

22. Și m'au scos într-o lărgime ; izbăvi-mă-va că m'au voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul, după dreptatea mea ; și după curăția mâinilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgânătate despre Dumnezeuul meu.

25. Că toate judecățile lui înaintea mea, și îndreptările lui nu s'au depărtat dela mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea ; și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuvios, cuvios vei fi ; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi ;

29. Și cu cel ales, ales vei fi ; și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

30. Că tu pre norodul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

31. Că tu vei lumina luminătorul meu, Doamne ; Dumnezeuul meu, lumina-vei întunerecul meu.

32. Că întru tine mă voiu izbăvi de ispită, și întru Dumnezeuul meu voiu trece zidul.

33. Dumnezeuul meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite. Scutitor este tuturor celor ce nădăjduiesc spre dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul ? Sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeuul nostru ?

35. Dumnezeuul cel ce mă încinge cu putere, și au pus fără prihană calea mea.

36. Cel ce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și preste cele înalte mă pui.

37. Carele înveți mâinile mele la războiu, și ai pus arc de aramă brațele mele.

38. Și ai dat mie scuteală de mântuire și dreapta ta m'a sprijinit.

39. Și certarea ta m'a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei supt mine, și nu au slăbit urmele mele.

41. Goni-voiu pre vrăjmașii mei, și'i voiu prinde pre dânșii și nu mă voiu întoarce până ce se vor sfârși.

42. Necăji-voiu pre dânșii, și nu vor putea să stea ; cădea-vor supt picioarele mele.

43. Și m'ai încins cu putere spre rășboiu ; împiedecat-ai pre toți cei ce se sculau asupra mea, supt mine.

44. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pre cei ce mă urăsc pre mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au, și nu era cel ce mântuește, către Domnul, și nu i-au auzit pre ei.

46. Și'i voiu zdrumica pre ei ca praful în fața vântului, ca tina uliților voiu șterge pre dânșii.

47. Izbăvi-mă-vei de pricirea norodului ; pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Norodul pre care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie ; întru auzul urechei m'a auzit.

49. Fiii streini au mințit mie ; fiii streini s'au învechit și au șchiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul și bine este cuvântat Dumnezeu ; și să se înalțe Dumnezeul mântuirii mele.

51. Dumnezeule, cela ce dai izbândire mie și ai supus noroade supt mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

52. Dela cei ce se scoală asupra mea mă vei înălța ; de omul nedrept, mă vei izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voi mărturisii ție întru neamuri Doamne, și numelui tău voi cânta.

54. Cel ce mărești mântuirile împăratului și faci milă unsului tău lui David, și seminției lui până în veac.

SLAVĂ...

PSALMUL 18, AL LUI DAVID.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale cărora să nu se auză glasurile lor.

4. În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor.

5. În soare au pus lăcașul său, și el ca un mire ce iese din cămara sa.

6. Bucura-se-va, ca un uriaș să alerge cale, din marginea cerului ieșirea lui.

7. Și întâmpinarea lui până la marginea cerului ; și nu este cine să se ascunză de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, care întoarce sufletele ; m ă r t u r i a Domnului credincioasă, care înțelepțește pruncii.

9. Dreptățile Domnului drepte, cele ce veselesc inima ; porunca Domnului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, care rămâne în veacul veacului ; judecă-

țile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite sunt mai vârtos decât aurul și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul.

12. Pentrucă robul tău păzește acestea ; și când păzește acestea, răsplătire este multă.

13. Greșalele cine le va pricepe ? De cele ascunse ale mele, curățește-mă ; și de cele străine, iartă pre robul tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atuncea fără prihană voi fi, și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și vor fi întru bună plăcere cuvintele gurei mele, și cugetul inimei mele înaintea ta pururea, Doamne, ajutorul meu și izbăvitorul meu.

PSALMUL 19, AL LUI DAVID.

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

2. Trimiță ție ajutor dintru cel sfânt și din Sion sprijinească-te pre tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta, să se îngrășe.

4. Dea ție Domnul dupre inima ta, și tot sfatul tău să'l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale ; acum am cunoscut că au mântuit Domnul pre unsul său.

7. Auzi'l-va pre dânsul din cerul cel sfânt al său ; întru puteri este mântuirea dreptei lui.

8. Aceștia în căruțe și aceștia pre cai ; iar noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceștia s'au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne, mântuește pre împăratul, și ne auzi pre noi, ori în ce zi te vom chema.

PSALMUL 20, AL LUI DAVID.

Doamne, întru puterea ta se va veseli împăratul; și de mântuirea ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimei lui i-ai dat lui, și de voea buzelor lui, nu l-ai lipsit pre dânsul.

3. Că l-ai întâmpinat pre el cu blagosloveniile bunătăței ; pus-ai pre capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Vieață a cerut dela tine, și ia-i dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este slava lui întru mântuirea ta ; slavă și mare cuviință vei pune preste el.

6. Că'i vei da lui blagoslovenie în veacul veacului ; veseli'l-vei pre dânsul, întru bucurie, cu fața ta.

7. Că împăratul nădăjduște spre Domnul, și întru mila celui înalt nu se va clăti.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrăjmașilor tăi ; dreapta ta să afle pre toți cei ce te urăsc pre tine.

9. Că'i vei pune pre ei ca un cup-tor de foc în vremea feței tale.

10. Domnul întru mânia sa, va turbura pre ei, și'i va mânca pre ei focul.

11. Rodul lor de pre pământ îl vei pierde, și sămânța lor din fiii oame-nilor.

12. Că au plecat asupra ta rele ; cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că'i vei pune pre dânșii dos ; întru cei rămași ai tăi vei găti fața lor.

14. Înălță-te, Doamne, întru puterea ta ; cânta-vom și vom lăuda puterile tale.

SLAVĂ...

PSALMUL 21, AL LUI DAVID.

Dumnezeule, Dumnezeule meu, ia aminte spre mine, pentruce m'ai lăsat ? Departe de mântuirea mea, cuvintele greșalelor mele.

2. Dumnezeuul meu, striga-voiu ziua, și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

3. Iar tu în cel sfânt lăcuești, lauda lui Israil.

4. Spre tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit pre dânșii.

5. Către tine au strigat și s'au mântuit, spre tine au nădăjduit și nu s'au rușinat.

6. Iar eu sunt vierme, și nu om ; ocara oamenilor și defăimarea norodului.

7. Toți cei ce m'au văzut m'au batjocorit ; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul.

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească'l pre dânsul, mântuiască'l, că'l voește pre el.

9. Că tu ești cel ce m'ai tras din pântece, nădejdea mea dela țâțele maicei mele, spre tine m'am aruncat din mitras.

10. Din pântecele maicei mele, Dumnezeuul meu ești tu, nu te depărta dela mine.

11. Că necazul este aproape ; că nu este cine să'mi ajute mie.

12. Înconjuratu-m'au viței mulți, tauri grași m'au cuprins.

13. Deșchis-au asupra mea gură lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

14. Ca apa m'am vărsat, și s'au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s'a inima mea ca ceara, ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s'a ca un vas de lut, vârtutea mea, și limba mea s'a lipit de grumazul meu, și în țărâna morții m'ai pogorât.

17. Că m'au încunjurat câini mulți ; adunarea celor vicleni m'a cuprins.

18. Săpat-au mâinile mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele ; ci aceia priveau și se uitau la mine.

20. Împărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Iar tu, Doamne, nu depărta ajutorul tău dela mine ; spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna câinelui, pre cea una născută a mea.

23. Mântuește-mă din gura leului, și din coarnele inorogilor smerirea mea.

24. Spune-voiu numele tău fraților mei ; în mijlocul adunării te voiu lăuda.

25. Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați'l pre el ; toată sămânța lui Iacov slăviți'l pre dânsul.

26. Temeți-vă de dânsul toată sămânța lui Israil.

27. Că n'au defăimat nici au lepădat ruga săracului.

28. Nici au întors fața sa dela mine ; și când am strigat către dânsul, m'au auzit.

29. Dela tine este lauda mea ; întru adunare mare mă voiu mărturisii ție ; rugăciunile mele voiu da înaintea celor ce se tem de dânsul.

30. Mânca-vor săracii și se vor sătura ; și vor lăuda pre Domnul cei ce'l caută pre dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce'si-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Și se vor închina înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția și el stăpânește pre neamuri.

34. Mâncat-au și s'au închinat toți grașii pământului ; înaintea lui vor cădea toți cei ce se pogoară în pământ.

35. Și sufletul meu lui viază, și seminția mea va sluji lui.

36. Vesti-se-va Domnului neamul cel ce vine ; și vor vesti dreptatea lui norodului ce se va naște, pre care l-au făcut Domnul.

PSALMUL 22, AL LUI DAVID.

Domnul mă paște, și nimic nu'mi va lipsi.

2. În locul pășunii, acolo m'au sălășluit ; la apa odihnei m'au hrănit, sufletul meu l-au întors.

3. Povățuitu-m'au pre cărările dreptăței, pentru numele lui.

4. Că de voiui și umbla în mijlocul umbrei morței, nu mă voiui teme de rele, că tu cu mine ești.

5. Toiagul tău și varga ta, acestea m'au mângâiat.

6. Gătiti-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă necăjesc.

7. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul tău este adăpându-mă ca un puternic.

8. Și mila ta mă va urma în toate zilele vieței mele ; și ca să lăcuesc eu în casa Domnului într-o îndelungare de zile.

PSALMUL 23, AL LUI DAVID.

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce lăcuiesc într'însa.

2. Acesta pre mările l-au întemeiat pre el, și pre râuri l-au gătit pre el.

3. Cine se va sui în muntele Domnului ? Sau cine va sta în loc celui sfânt al lui ?

4. Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care nu și-a luat în-deșert sufletul său, și nu s'a jurat într'u vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua blagoslovenie de la Domnul, și milostenie dela Dumnezeu Mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celor ce caută pre Domnul, a acelor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

7. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice și, va intra Împăratul slavei.

8. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

9. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele veșnice, și va intra Împăratul slavei.

10. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, acesta este Împăratul slavei.

SLAVĂ...

DUPĂ A TREIA CATISMĂ :

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Și după Tatăl nostru... Troparele, Glas 3.

Nemernic fiind pre pământ, suflete al meu, pocăește-te... Țărâna în mormânt nu laudă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Hristos Dumnezeu. Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Mai înainte de a mă osândi, milostivește-te spre mine, Dumnezeule, și mă miluește.

Până când suflete al meu petreci în păcate ? Până când pui îndelungare pocăinței ? Ia în minte judecata care va să fie, și strigă lui Hristos Dumnezeu : Cunoscătorule de inimi, greșit-am. Doamne, ceea ce ești fără de păcate, miluește-mă.

Slavă...

La înfricoșata judecată, fără de părăși mă voiu vădi, fără de mărturii mă voiu osândi, că se vor deschide cărțile științei.

și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci, mai înainte până ce se vor cerca, întru acea priveriște, a tot norodul, cele lucrute de mine, Dumnezeuule, curățește-mă și mă mântuește.

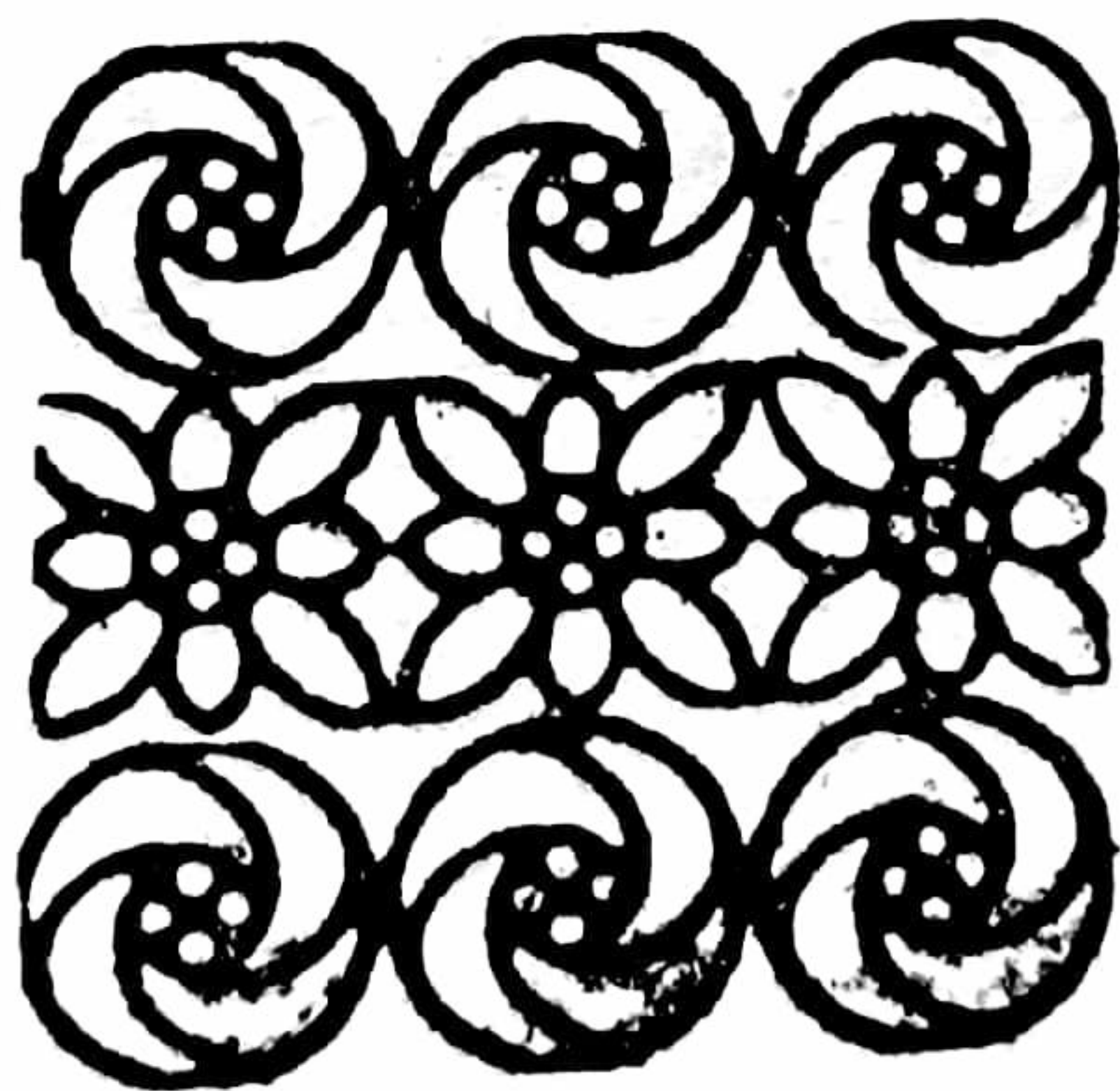
Și acum...

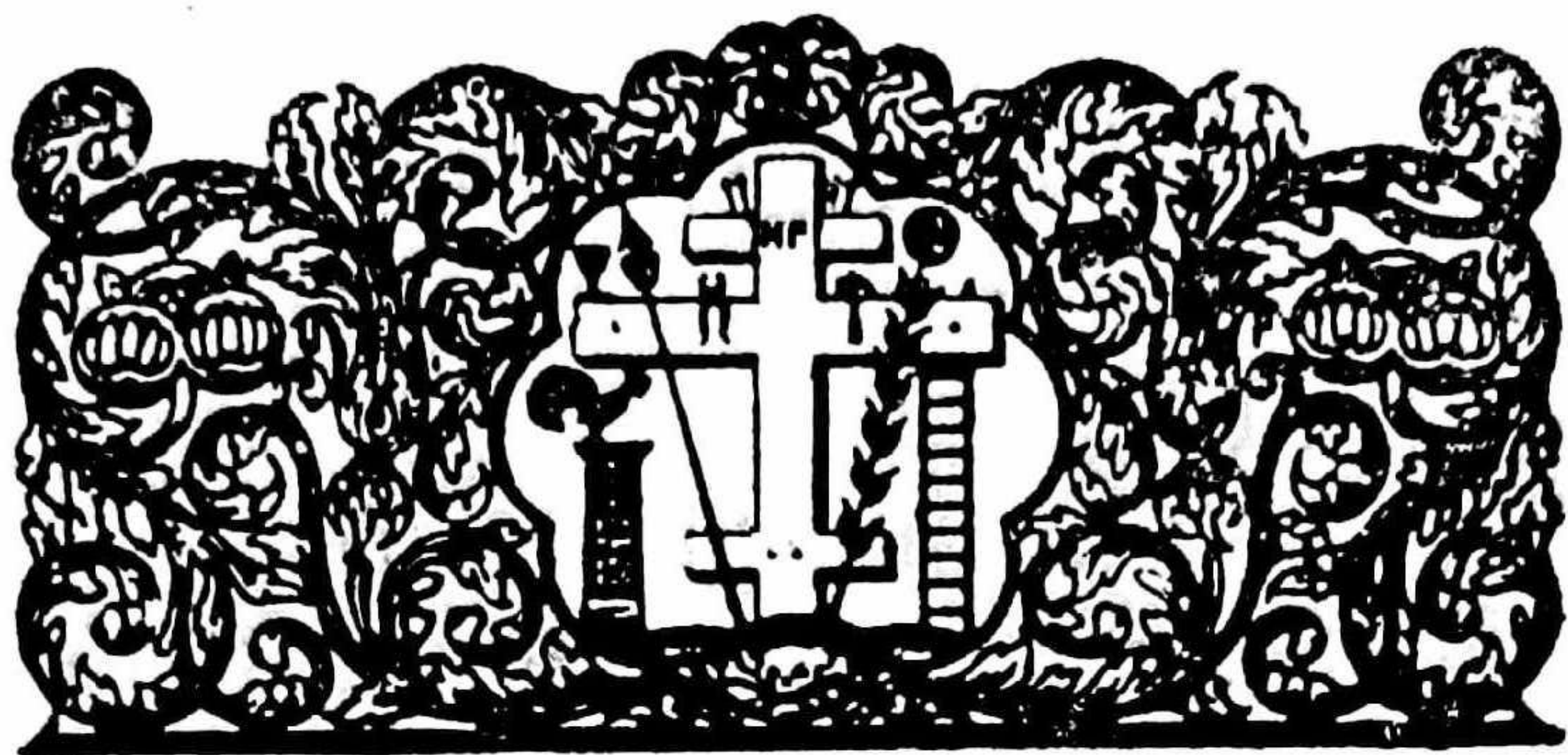
Neînțeleasă și necuprinsă este, Stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce s-a lucrat întru tine, că pre cel necuprins, zămislindu-l l-ai născut în trup îmbrăcat dintru prea cinstitul tău sânge ; pre carele, Curată, ca pre Fiul tău îl roagă, să mântuiască pre toți cei ce-ți cântă ție.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta :

Doamne atotțiitorule, cuvinte al Tatălui celui mai înainte fără de început, Dumnezeuule cel însuși desăvârșit. Iisuse Hristoase, carele pentru îndurările milei tale celei neasemănate, nicideată nu te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei te odihnești : nu mă părăsi pre mine robul tău, Împărate întru tot Sfinte, ci-mi dă mie nevrednicului, bucuria mântuirii tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea Crucii tale, iar trupul meu, cu nepătimirea

ta îl împodobește. Gândurile mele le împacă, și picioarele mele le ferește de alunecare. Și nu mă pierde pre mine cu fărădelegile mele, prea bunule Doamne, ci mă ispitește, Dumnezeuule, și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele și vezi de este cale a fărădelegei întru mine, mă întoarce dintru dânsa și mă povățuiește pre calea cea veșnică. Că tu ești calea și adevărul și viața, și ție slavă înălțăm, împreună și celui fără de început al tău Părinte, și pre sfântului și bunului și de viață făcătorului tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24, AL LUI DAVID.

† Către tine, Doamne, am ridicat sufletul meu ; Dumnezeuul meu spre tine am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.

2. Nici să'și răză de mine vrăjmașii mei, pentrucă toți cei ce te rabdă pre tine, nu se vor rușina.

3. Să se rușineze cei ce fac fără-delege în deșert.

4. Căile tale, Doamne, arată'mi, și cărările tale mă învață.

5. Îndepărtează-mă spre adevărul tău și mă învață, că tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pre tine te-am așteptat toată ziua.

6. Adu'ți aminte de îndurările tale, Doamne, și de milele tale, că din veac sunt.

7. Păcatele tinerețelor mele și ale neștiinței mele nu le pomeni.

8. Dupre mila ta pomeneste-mă tu, pentru bunătatea ta, Doamne.

9. Bun și drept este Domnul ; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale.

10. Îndrepta-va pre cei blânzi la judecată, învăța-va pre cei blânzi căile sale.

11. Toate căile Domnului, mila și adevărul, celor ce caută așezământul lui și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău, Doamne, și curățește păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea care a ales.

14. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui, și sămânța lui va moșteni pământul.

15. Întărire este Domnul celor ce se tem de dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine și mă milu-ește, că unul născut și sărac sunt eu.

18. Necazurile inimei mele s'au înmulțit ; din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerirea mea și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pre vrăjmașii mei că s'au înmulțit și cu urâciune nedreaptă m'au urât.

21. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit spre tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepti s'au lipit de mine, că te-am așteptat, Doamne.

23. Izbăvește, Dumnezeuule, pre Is-trail din toate necazurile lui.

PSALMUL 25, AL LUI DAVID.

Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăjduind, nu voiui slăbi.

2. Ispitește-mă D o a m n e și mă cearcă, aprinde rărunchii mei și inima mea.

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este, și bine am plăcut întru adevărul tău.

4. Nu am așezat cu adunarea deșertăciunei, și cu călcătorii de lege nu voiui intra.

5. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voiui șede.

6. Spăla-voi întru cei nevinovați mâinile mele, și voiui înconjura jertfelnicul tău, Doamne.

7. Ca să auz glasul laudei tale și să povestesc toate minunile tale.

8. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei tale și locul lăcașului slavei tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu bărbații sângiurilor viața mea.

10. Întru ale căroră mâini sunt fă rădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri.

11. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat ; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluește.

12. Piciorul meu a stătut întru îndreptate ; întru adunări bine te voiucuvânta Doamne.

PSALMUL 26, AL LUI DAVID.

Mai înainte de a se unge.

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voiu teme ?

2. Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa ?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce'mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.

4. Cei ce mă necăjesc, și vrăjmașii mei aceia au slăbit și au căzut.

5. De s'ar rânduia asupra mea tabără, nu se va înfricoșa inima mea.

6. De s'ar scula asupra mea războiu, întru aceasta eu nădăjduiesc.

7. Una am cerut dela Domnul, aceasta voi căuta : ca să lucuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.

8. Ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez Biserica cea sfântă a lui.

9. Că m'au ascuns în cortul său, în ziua răutăților mele ; acoperitură m'au întru ascunsul cortului său.

10. Pre piatră m'au înălțat ; și acum iată au înălțat capul meu preste vrăjmașii mei.

11. Încunjurat-am și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare ; glăsui-voiu și voiu cânta Domnului.

12. Auzi Doamne glasul meu cu carele am strigat ; miluește-mă și mă ascultă.

13. Ție a zis inima mea : pre Domnul voiui căuta ; căutat-a pre tine fața mea, fața ta Doamne, voiui căuta.

14. Să nu'ți întorci fața ta de către mine, și să nu te abați întru mânie dela robul tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pre mine și să nu mă lași Dumnezeu, Mântuitorul meu.

16. Că tatăl meu și maica mea m'au părăsit pre mine, iar Domnul m'au luat.

17. Lege pune'mi mie, Doamne în calea ta, și mă îndreptează în cărare dreaptă, pentru vrăjmașii mei.

18. Nu mă da pre mine în sufletele celor ce mă necăjesc, că s'au sculat asupra mea mărturii nedrepte, și a mințit strâmbătatea eiși.

19. Cred că voiui vedea bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pre Domnul, îmbărbătează-te, și să se întărească inima ta, și așteaptă pre Domnul.

SLAVA...

PSALMUL 27, AL LUI DAVID.

Către tine, Doamne, voi striga :
Dumnezeul meu, să nu taci de către
mine, ca nu cândva să taci de către
mine, și mă voi asemăna celor ce
se pogoară în groapă.

2. Auzi Doamne, glasul rugăciu-
nei mele, când mă rog către tine,
când ridic mâinile mele către Bise-
rica cea sfântă a ta.

3. Să nu mă tragi pre mine cu
cei păcătoși, și cu cei ce lucrează
strâmbătate să nu mă pierzi.

4. Cu cei ce grăesc pace către ve-
cinii săi, iar cele rele în inimile lor.

5. Dă-le lor, Doamne, dupre lucru-
rile lor și dupre vicleșugul izvodi-
rilor lor.

6. Dupre faptele mâinilor lor dă-le
lor, răsplătește-le lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înțeles spre lucrurile
Domnului și spre lucrurile mâinilor

lui ; surpa-vei pre dânsii și nu'i vei zidi.

8. Bine este cuvântat Domnul, că au auzit glasul rugăciunei mele.

9. Domnul este ajutorul meu și scutitorul meu ; spre dânsul a nădărdit inima mea și m'au ajutorat.

10. Și a înflorit trupul meu, și din voea mea mă voiu mărturisi lui.

11. Domnul este întărirea norodului său, și scutitor mântuirilor unsului său este.

12. Mântuește pre norodul tău, și blagoslovește moștenirea ta, și'i paște pre ei, și'i ridică pre ei până în veac.

PSALMUL 28, AL LUI DAVID.

Pentru scoaterea Cortului.

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu ; aduceți Domnului pre fiii berbecilor.

2. Aduceți Domnului slavă și cinste ; aduceți Domnului slavă numelui lui ; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului preste ape, Dumnezeuul slavei au tunat ; Domnul preste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie ; glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului cel ce sfărâmă chedri ; și va zdrobi Domnul chedrii Livanului.

6. Și'i va zdruncina pre dânșii ca pre vițelul Livanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce tae para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul ; și va clăti Domnul pustiul Caddisului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dum-

brăvile, și în Biserica lui tot căre grăește mărire.

10. Domnul potopul va lăcui ; și va ședea Domnul Împărat în veac.

11. Domnul tărie norodului său va da ; Domnul va blagoslovi pre norodul său cu pace.

PSALMUL 29.

Cântarea înnoirei Casei lui David.

Înălța-te-voiu Doamne, că m'ai ridicat pre mine, și nu ai veselit pre vrăjmașii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeu, meu, strigat-am către tine și m'ai vindecat.

3. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu ; mântuitu-m'ai de cei ce se pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai lui, și vă mărturisiți pomenirii sfințeniei lui.

5. Că iuțime este întru mânia lui, și vieață în voea lui ; seara se va sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

6. Iar eu am zis, întru prisosința mea ; nu mă voi clăti în veac.

7. Doamne, întru voea ta dă frumseței mele putere ; și ți-ai întors fața ta și m'am făcut turburat.

8. Către tine, Doamne, voi striga, și către Dumnezeuul meu mă voi ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune ? Au doară se va mărturisi ție țărâna ? Sau va vesti adevărul tău ?

10. Auzit-au Domnul și m'au miluit ; Domnul au fost ajutorul meu.

11. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie ; rumpți sacul meu și m'ai încins cu veselie.

12. Ca să ți cânte ție mărirea mea, și nu mă voi mâhni, Doamne Dumnezeuul meu, în veac mă voi mărturisi ție.

SLAVA...

PSALMUL 30, AL LUI DAVID.

Pentru uimire.

Spre tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac ; întru drep-tatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă către mine urechia ta, grăbește de mă scoate ; fii mie Dum-nezeu scutitor, și spre casă de scă-pare, ca să mă mântuiești.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa acea-sta, prè carea o au ascuns mie, că tu ești scutitorul meu, Doamne.

5. În mâinile tale voi pune duhul meu ; izbăvitu-m'ai Doamne Dum-nezeul adevărului.

6. Urât-ai pre cei ce păzesc deșer-tăciunile în zadar ; iar eu spre Dom-nul am nădăjduit.

7. Bucura-mă-voiu și mă voiu vesele de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea ; mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m'ai închis în mâinile vrăjmașilor ; pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluește-mă, Doamne, că mă necăjesc ; turburatu-s'a într-o mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecul meu.

10. Că s'a stins într-o durere viața mea, și anii mei în suspinuri ; slăbit-a într-o sărăcie vârtutea mea, și oasele mele s'au turburat.

11. La toți vrăjmașii mei m'am făcut ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei.

12. Cei ce mă vedeau afară, au fugit dela mine ; uitat am fost ca un mort de la inimă, făcutu-m'am ca un vas pierdut.

13. Că am auzit ocara a multora din cei ce lăcuiesc împrejur, când se

adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit.

14. Iar eu spre tine, Doamne, am nădăjduit, zis-am : Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mâinile tale sorții mei ; izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă gonesc.

16. Arată fața ta preste robul tău ; mântuiește-mă cu mila ta ; Doamne, să nu mă rușinez, că te-am chemat pre tine.

17. Să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care grăesc asupra dreptului fă-rădelege, cu mândrie și cu defăimare.

19. Cât este de multă mulțimea bunătaței tale, Doamne, pre care o ai ascuns celor ce se tem de tine ! Făcut-ai celor ce se nădăjduiesc, spre tine înaintea fiilor omenеști.

20. Ascunde-vei pre dânșii, întru ascunsul feței tale, de turburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pre ei în cort de grăirea împotrivă a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată au făcut mila sa în cetatea îngrăditei.

23. Iar eu am zis întru uimirea mea ; lepădat sunt de către fața ochilor tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat către tine.

25. Iubiți pre Domnul toți cuvioșii lui, că adevărurile caută Domnul și răsplătește celor ce de prisosit fac mândrie.

26. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți pre Domnul.

PSALMUL 31, AL LUI DAVID.

Al Înțelegerii.

Fericiți cărora s'au iertat fărădelegile și cărora s'au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, învechitu-s'-au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s'au îngreuiat preste mine mâna ta ; întorsu-m'am spre chinuire când s'a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am : mărturisi-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului ; și tu ai lăsat păgânătatea inimei mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către tine tot cuviosul, în vreme bine cuvioasă, însă în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu ești scăparea mea de necazul ce mă cuprinde ; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m'au încunjurat.

9. Înțelepți-te-voiu și te voiu îndrepta în calea aceasta în care vei merge ; întări-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiți ca calul și mușcoiul, la carii nu este pricepere ; cu zăbală și cu frâu făcliile lor vei strânge, ale celor ce nu se apropie către tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului ; iar pre cel ce nădăjduiește spre Domnul, mila îl va încunjura.

12. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

SLAVĂ...

DUPĂ A PATRA CATISMĂ :

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Și după : Tatăl nostru... Troparele acestea : Glas 4.

Smeritul meu suflet, cel ce s-a cheltuit toată viața într-un păcat, cercetează-l Doamne, și ca pre curva mă primește și pre mine și mă mântuește.

Înnotând prin luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe ; și neavând ocârmuitor pre gând, glasul lui Petru strigă ție : Mântuește-mă Hristoase Dumnezeule, mântuește-mă, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Degrad să intrăm împreună în camera lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al acestuia. Dumnezeului nostru : Veniți cei ce iubiți slava cea cerească, părtași făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credință.

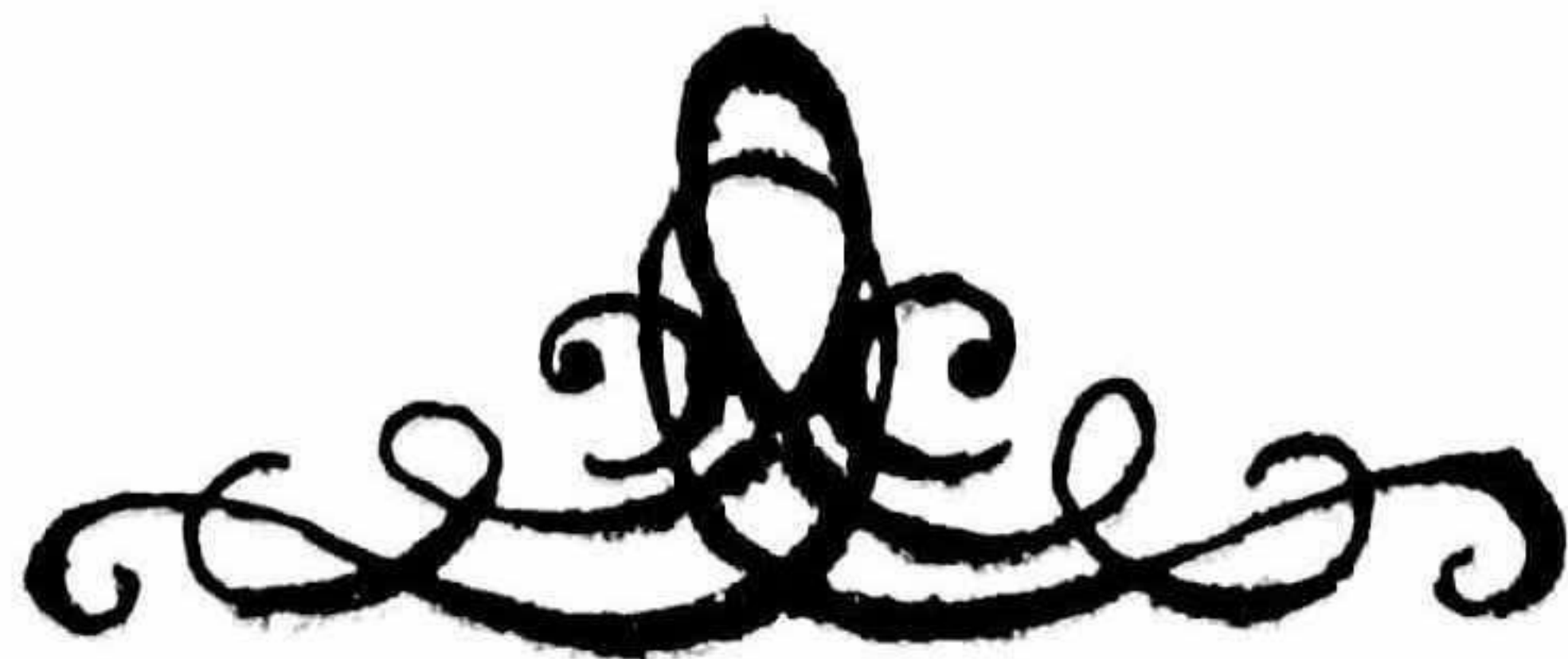
Și acum...

Suflete, pocăște-te mai înainte de ieșirea ta, că judecata este fără de milă, și nesuferită celor ce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimei ; Greșit-am ție întru cunoștință și întru necunoștință, îndurate ; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-te și mă mântuește.

Doamne miluește, de 40 de ori și rugăciunea aceasta :

Ție Doamne unuia și bunului și nepomenitorului de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La tine caz eu nevrednicul, strigând : Greșit-am, Doamne, greșit-am și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci Domnul meu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, cel ce ești singur bun și milostiv ; ca întru ele să mă rog ție, să mă curățești, mai înainte de sfârșit, de tot felul de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup. Și mulțime de întunecați și fără de omenie diavoli, mă vor întâmpina, și nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceea caz la bunătatea ta, ca să nu fiu dat la acela ce-mi fac mie strâmbătate, nici să se laude

asupra mea vrăjmașii mei, bunule Doamne, nici să zică : în mâinile noastre ai venit și nouă te-ai dat. Nu, Doamne, nu-ți uita îndurările tale, nici să-mi răsplătești mie dupre fărădelegile mele, nici întoarce fața ta de către mine, ci tu, Doamne, mă pedepsește, însă cu milă și cu îndurări ; iar vrăjmașul să nu se bucure de mine, ci i stinge înfricoșarea lui, ce are asupra mea, și toată lucrarea lui o fă deșeartă. Și-mi dă mie nedefăimată calea cea către tine, bunule Doamne, pentrucă de am și greșit, la alt doftor nu am năzuit, nici mi-am întins mâinile mele către dumnezeu strein. Deci, nu goni rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea ta, și întărește inima mea întru frica ta. Și să se facă Darul tău preste mine, Doamne, ca un foc, și să arză gândurile cele necurate, dintre mine ; că tu ești Doamne, lumina cea mai presus, de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea, carea petrece în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A CINCEA

PSALMUL 32, AL LUI DAVID.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul ;
celor drepti se cuvine lauda.

2. Mărturisiți-vă Domnului în ală-
ută, în psaltire cu zece strune cân-
tați'i lui.

3. Cântați'i lui cântare nouă, bine
cântați'i lui întru strigare.

4. Că drept este cuvântul Dom-
nului și toate lucrurile lui întru cre-
dință.

5. Iubește milostenia și judecata
Domnul ; de mila Domnului este plin
pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile
s'au întărit, și cu Duhul gurei lui
toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mă-
rei, puind în visterii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți cei ce lăcuiesc în lume.

9. Că el însuș au zis și s'au făcut ; el au poruncit, și s'au zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și defaimă gândurile noroadelor, și leapădă sfaturile boierilor.

11. Iar sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimei lui, în neam și în neam.

12. Fericit este neamul, căruia este Domnul Dumnezeuul lui, norodul pre care l-au ales spre moștenire luiș.

13. Din cer au privit Domnul, văzut-au pre toții fiii oamenilor.

14. Din lăcașul său cel gata, privitau spre toți cei ce lăcuiesc pământul.

15. Cel ce au zidit deosebi inimile lor, cel ce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuiește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea vîrtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre cei ce se tem de dânsul, spre cei ce nădăjduiesc întru mila lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor și să'i hrănească pre dânsii în foamete.

20. Și sufletul nostru așteaptă pre Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este.

21. Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.

22. Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

PSALMUL 33, AL LUI DAVID.

Când ș-a schimbat fața sa înaintea lui Avimeleh, și l-a slobozit pre dânsul și s-a dus.

Bine voi cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu ; auză cei blânzi și să se veselească.

3. Slăviți pre Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pre Domnul și m'au auzit, și din toate necazurile mele m'au izbăvit.

5. Aproțiați-vă către dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-au auzit pre dânsul, și din toate necazurile lui l-au mântuit.

7. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de dânsul, și'i va izbăvi pre ei.

8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul ; fericit bărbatul care nădăjduiește spre dânsul.

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celor ce se tem de dânsul.

10. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce caută pre Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fiilor, ascultați-mă pre mine, frica Domnului voi învăța pre voi.

12. Cine este omul cel ce voește vieața ? Care iubește să vadă zile bune ?

13. Oprește-ți limba ta dela rău, și buzele tale ca să nu grăiască vicleșug.

14. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pre ea.

15. Ochii Domnului spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor.

16. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piarză de pre pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au dreptii, și Domnul i-au auzit pre ei, și din toate necazurile lor i-au izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pre cei smeriți cu duhul, îi va mântui.

19. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea va izbăvi pre ei Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'însele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pre dreptul vor greși.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre dânsul.

SLAVĂ....

PSALMUL 34, AL LUI DAVID.

Judecă Doamne, pre cei ce'mi fac mie strâmbătate ; dă războiu cu cei ce se oștesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavăză, și te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, și închide împotriva celor ce mă gonesc ; zi sufletului meu : mântuirea ta sunt eu.

4. Să se rușineze și să se înfrun-
teze cei ce caută sufletul meu ; întoar-
că-se înapoi și să se rușineze cei ce'mi
gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feței
vântului, și îngerul Domnului necă-
jindu'i pre ei ; facă-se calea lor întu-
nerec și lunecare, și îngerul Domnu-
lui gonindu'i pre dânșii.

6. Că în zadar a ascuns mie stri-
căciunea lațului său, în deșert a o-
cărât sufletul meu.

7. Să'i vie lui cursa, pre care nu
o știe, și prinzătoarea pre care o a
ascuns, să'l prinză pre el, și în laț
să cază într'însul.

8. Iar sufletul meu se va bucura
de Domnul, veseli-se-va de mântui-
rea lui.

9. Toate oasele mele vor zice :
Doamne, Doamne, cine este aseme-
nea ție ? Cel ce izbăvește pre săracul,
din mâna celor mai tari decât el, și
pre săracul și pre mișelul dela cei
ce'l răpesc pre dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de cele ce nu știam m'au întrebat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și nerodire sufletului meu.

12. Iar eu când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac, și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere ; ca și cum m'aș jeli și m'aș mâhni, așa m'am smerit.

14. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat ; adunatu-s'au preste mine bătași și nu am știut.

15. Despărțitu-s'au, și nu s'au umilit ; ispititu-m'au, batjocoritu-m'au cu batjocoră, scârșnit-au asupra mea cu dinții lor.

16. Doamne, când vei vedea ? Întoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei, pre cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă voiui ție întru adunare multă ; întru norod greu te voiui lăuda.

18. Să nu se bucure de mine cei ce'mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii.

19. Că mie adică cele de pace îmi grăiau, și spre mânie vicleșuguri gândeau.

20. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au : bine, bine ! Văzut-au ochii noștri.

21. Văzut-ai Doamne ; să nu taci ! Doamne, nu te depărta dela mine.

22. Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă Doamne, după dreptatea ta, Doamne Dumnezeuul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor : bine este, bine este sufletului nostru ; nici să zică : înghițitu-l-am pre dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrun-
teze împreună cei ce se bucură de
relele mele ; îmbrace-se cu rușine și
cu înfruntare cei ce grăesc mari a-
supra mea.

26. Să se bucure și să se veselească
cei ce voesc dreptatea mea, și să zică
pururea : slăvească-se Domnul, cei
ce voesc pacea robului lui.

27. Și limba mea se va învăța drep-
tatea ta, toată ziua lauda ta.

PSALMUL 35, AL LUI DAVID.

Zis-a călcătorul de lege ca să gre-
șească întru sine : nu este frica lui
Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să
afle fărădelegea lui, și să urască.

3. Graiurile gurei lui, fărădelege
și vicleșug ; nu a vrut să priceapă ca
să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așter-
nutul său ; stătut-a lângă toată calea
nu bună, și răutatea nu a urât.

5. Doamne în cer este mila ta și adevărul tău până la nori.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu ; judecățile tale adânc mult ; oamenii și dobitoacele vei mântui, Doamne.

7. Că ai înmulțit mila ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjdui.

8. Îmbăta-se-vor din grăsimea casei tale, și cu izvorul desfătăciunii tale vei adăpa pre dânșii.

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedea lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pre tine, și dreptatea ta celor drepti la inimă.

11. Să nu'mi vie mie piciorul mândriei, și mâna păcătosului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea ; scosu-s'au afară și nu vor putea să stea.

SLAVĂ...

PSALMUL 36, AL LUI DAVID.

Nu râvni celor ce viclenesc, nici urma pre cei ce fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor usca și ca verdeața buruenei degrab vor cădea.

3. Nădăjduiește spre Domnul, și fă bunătațe, și lăcuiește pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul și'ți va da ție cererile inimii tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăjduiește întru dânsul, și el va face.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiazăzi.

7. Supune-te Domnului, și'l roagă pre dânsul ; nu râvni celui ce sporește în calea sa, omului ce face călcăre de lege.

8. Părăsește-te de iuțime și lasă mânia ; nu râvni ca să viclenești.

9. Că cei ce viclenesc, de tot vor pieri ; iar cei ce așteaptă pre Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătosul ; și vei căuta locul lui, și nu'l vei afla.

11. Iar cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta întru mulțimea păcei.

12. Pândi-va păcătosul pre cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iar Domnul va batjocori pre el ; că mai înainte vede, că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul său ca să surpe pre săracul și pre scăpătatul, ca să junghie pre cei dreپți la inimă.

15. Sabia lor să intre în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puțin celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pre cei dreپți Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și în zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor pieri.

20. Iar vrăjmașii Domnului, îndatăși ce s'au mărit ei și s'au înălțat, stingându-se ca fumul s'au stins.

21. Împrumutează-se păcătosul, și nu va plăti ; iar dreptul se îndură și dă.

22. Că cei ce bine'l cuvintează pre el, vor moșteni pământul ; iar cei ce'l blesteamă, vor pieri.

23. Dela Domnul pașii omului se îndreptează, și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai tânăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pre dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.

26. Toată ziua miluește și împrumutează dreptul, și sămânța lui întrtru blagoslovenie va fi.

27. Ferește-te de rău și fă bine, și lăcuește în veacul veacului.

28. Că domnul iubește judecata, și nu va părăsi pre cei cuvioși ai săi, în veac se vor păzi ; iar cei fărădelege se vor goni, și sămânța celor necredincioși, de tot se va pierde.

29. Iar dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului preste dânsul.

30. Gura dreptului va depinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeului lui în inima lui, și nu se vor poticni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pre cel drept și caută să-l omoare pre el.

33. Iar Domnul nu'l va lăsa pre el în mâinile lui, nici îl va osândi, când se va judeca lui.

34. Așteaptă pre Domnul și păzește calea lui, și te va înălța, ca să moștenești pământul ; când vor pieri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pre cel necurat prea înălțându-se, și ridicându-se ca che dreei Livanului.

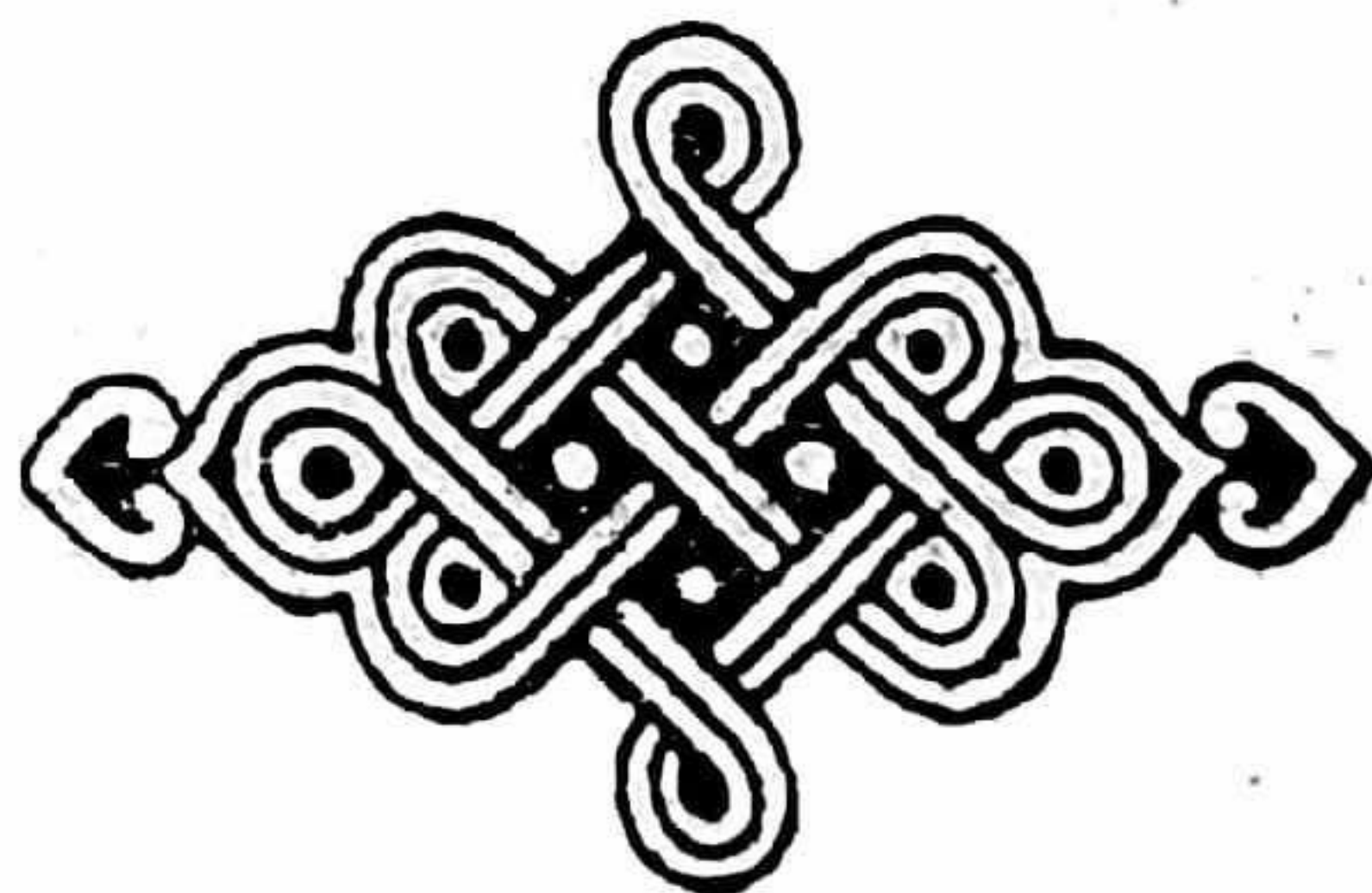
36. Și am trecut, și iată nu era ; și l'am căutat pre el, și nu s'a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea și vezi dreptatea, că este rămășiță omului făcător de pace.

38. Iar cei fărădelege vor pieri odată ; rămășițele celor necurați vor pieri.

39. Iar mântuirea dreptilor dela Domnul, și scutitorul lor este în vremea necazului.

40. Și le va ajuta lor Domnul, și'i va izbăvi pre dânsii, și'i va scoate pre ei dela cei păcătoși, și'i va mântui pre ei, că au nădăjduit spre dânsul.

DUPĂ A CINCEA CATISMĂ :

Sfinte Dumnezeule... de trei ori. Prea Sfântă Treime... Și după : Tatăl nostru... Troparele acestea :
Glas 5.

Înfricoșat este scaunul tău, vicleană este viața mea ; și cine mă va izbăvi pre mine de nevoia cea de atuncea ? De nu te vei milostivi spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Slavă...

Grija vieții m-a scos din Raiu, și ce voi face eu, desnădăjduitul ? Pentru aceasta bat în ușă și strig : Doamne, Doamne, deschide-mi prin pocăință, și mă mântuește.

Și acum...

Ce vom numi pre Biserica ta, de Dumnezeu Născătoare ? Liman duhovnicesc, Raiu al hranei celei cerești, pricină a vie-

ței celei nesfârșite ? Că toate bunătățile le ai. Roagă-te totdeauna lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi : Doamne miluește de 40 de ori, și rugăciunea aceasta :

Dumnezeul cel drept și lăudat, Dumnezeu cel mare și puternic, Dumnezeu cel mai înainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos. Întru acest ceas ascultă-mă pre mine, cel ce te-ai făgăduit să ascuți pre cei ce te vor chema întru adevăr. Și să nu te îngreșezi de mine, care am buze necurate și sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pre mare departe, ia armă și pavăză și te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabie și stăi împotriva celor ce mă gonesc pre mine. Ceartă duhurile cele necurate dela fața neînțelepciunii mele. Și să se depărteze de la gândul meu, duhul urâciunii și al pomenirii de rău, duhul zavistiei și al vicleniei, duhul îngrozirii și al lenevirei, duhul mândriei și al toatei alte răutăți. Și să mi se stingă toată înfocarea și pornirea trupească, care se ridică din lucrarea diavolească ; și să mi se lumineze sufletul și trupul meu și duhul, cu lumina cunoștinței tale celei dumnezeiești ;

ca, cu mulțimea îndurărilor tale, ajungând la ~~unirea~~ credinței, la bărbat desăvârșit, întru măsura vârstei, să slăvesc împreună cu Îngerii și cu ~~toți~~ ~~Sfinții~~ tăi, prea cinstitul și de mare ~~cuvântă~~ numele tău : al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

CATISMA A ȘASEA

PSALMUL 37, AL LUI DAVID.

Spre aducere aminte pentru Sâmbătă.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustrî pre mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți.

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai întărit preste mine mânia ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuit preste mine.

5. Împuțitu-s'au și au putrezit ranele mele de către fața nebuniei mele.

6. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mândnindu-mă umblam.

7. Că șalele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Necăjitu-m'am și m'am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne, înaintea ta este toată dorirea mea ; și suspinul meu delatine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a turburat, părăsindu-m'a vârtutea mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei și vecinii mei, în preajma mea s'au apropiat și au stătut.

12. Și cei mai de aproape ai mei, de departe au stătut, și se siliau cei ce căutau sufletul meu.

13. Și cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau ; iar eu ca un surd

nu auziam, și ca un mut ce nu'și deschide gura sa.

14. Și m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura lui muștrări.

15. Că spre tine, Doamne, am nădărdit, tu vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s'au clătît picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătași gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiui vesti, și mă voiui griji pentru păcatul meu.

19. Iar vrăjmașii mei trăesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit cei ce mă urăsc fără drep-tate.

20. Cei ce'mi răsplătesc mie rele pentru bune, mă clevetiau, căci urmam bunătatea.

21. Nu mă lăsa Doamne ; Dumnezeuul meu, nu te depărta dela mine.

22. La aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

PSALMUL 38, AL LUI DAVID.

Zis-am : păzit-voiu căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurei mele pază, când a statut păcătosul împotriva mea.

3. Amuțit-am și m'am smerit, și am tăcut din bunătăți, și durerea mea s'a înnoit.

4. Înfierbântatu-s'a inima mea în-lăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea : spune'mi, Doamne, sfârșitul meu ;

6. Și numărul zilelor mele care este ; ca să știu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea ta.

8. Însă toate sunt deșertăciune, tot omul ce viază.

9. Măcar că în chip trece omul, dar în zadar se turbură.

10. Strânge comori, și nu știe cui le adună pre ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea ? Au nu este Domnul ? Și statul meu dela tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. Ocară celui fără de minte m'ai dat.

13. Amuțit-am, și nu am deschis gura mea, că tu ai făcut.

14. Depărtează dela mine bătăile tale, că dela tăria mâniei tale eu m'am lipsit.

15. Întru muștrări, pentru fărădelege, ai pedepsit pre om și ai suptiat ca un păianjen sufletul lui ; însă în-deșert se turbură tot omul.

16. Auzi ruga mea, Doamne, și rugăciunea mea ascultă ; lacrămile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la tine, și strein, ca și toți părinții mei.

18. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mai înainte de a mă duce și mai mult nu voi fi.

PSALMUL 39, AL LUI DAVID.

Așteptând am așteptat pre Domnul, și au căutat spre mine.

2. Și au auzit rugăciunea mea, și m'au scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3. Și au pus pre piatră picioarele mele, și au îndreptat pașii mei.

4. Și au băgat în gura mea cântare nouă ; cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedeau-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdui spre Domnul.

6. Fericit bărbatul al căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut tu, Doamne Dumnezeul meu, minunile tale, și la gân-

durile tale nu este cine să se ase-mene ție.

8. Vestit-am și am grăit : înmul-țitu-s'a preste număr.

9. Jertfa și prinosul nu ai voit, iar trupul mi-ai săvârșit.

10. Arderile de tot și pentru păcat nu ai căutat. Atuncea am zis : iată viu.

11. În capul cărței scris este pen-tru mine, ca să fac voea ta, Dum-nezeul meu, am voit, și legea ta, în mijlocul pântecelui meu.

12. Bine am vestit dreptatea, întru adunare mare ; iată, buzele mele nu le voi opri, Doamne tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea, adevărul tău și mântu-irea ta am spus.

14. Nu am ascuns mila ta și ade-vărul tău de către adunare multă.

15. Iar tu, Doamne, să nu depăr-tezi îndurările tale dela mine ; mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m'au cuprins rele, cărora nu este număr ; apucatu-m'au fără-delegile mele, și nu am putut să văz.

17. Înmulțitu-s'au mai mult decât perii capului meu, și inima mea m'a părăsit.

18. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești ; Doamne, ca să-mi ajuți mie, ia aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună cei ce caută sufletul meu ca să'l ia pre dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce'mi voesc mie rele.

21. Să'si poarte îndatăși rușinea lor cei ce'mi zic mie : bine, bine.

22. Să se bucure și să se veselească de tine toți cei ce te caută, Doamne, și să zică pururea : Slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea ta.

23. Iar eu sărac sunt și mișel ; Domnul se îngrijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești tu, Dumnezeuul meu, nu zăbovi.

SLAVA...

PSALMUL 40, AL LUI DAVID.

Fericit este cel ce se uită spre săracul și mișelul ; în ziua cea rea, va izbăvi pre el Domnul.

2. Domnul să'l păzească pre el, și să'l vieze pre el, și să'l fericească pre pământ, și să nu'l dea în mâinile vrășmașilor lui.

3. Domnul îi va ajuta lui pre patul durerei lui ; tot așternutul lui l-ai întors, într-o boala lui.

4. Eu am zis : Doamne miluește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit ție.

5. Vrajmașii mei au zis rele mie când va muri și va pieri numele lui ?

6. Și intra să vadă, îndeșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege lui ieșea afară și grăia împreună.

7. Asupra mea șoptiau toți vrajmașii mei, asupra mea gândiau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au pus asupra mea : au doară, cel ce doarme nu va adauge a se scula ?

9. Pentru că omul păcei mele spre care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleșug.

10. Iar tu, Doamne, miluește-mă, și mă scoală, și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit, că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Și pre mine, pentru nerăutatea m'ai sprijinit și m'ai întărit înaintea ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, din veac și până în veac ; fie, fie.

PSALMUL 41, AL LUI DAVID.

Spre înțelegerea fiilor lui Core.

În ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine, Dumnezeule.

2. Însetat-a sufletul meu spre Dumnezeu cel tare cel viu. Când voi

veni și mă voi arăta feței lui Dumnezeu ?

3. Făcutu-s'au lacrămile mele mie pâine, ziua și noaptea, când mi se zicea mie, în toate zilele : unde este Dumnezeul tău ?

4. Acestea mi-am adus aminte și am vărsat spre mine sufletul meu. că voi trece în locul cortului celui minunat, până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirii sunetului ce prăznuește.

6. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu ? Și pentru ce mă turburi ?

7. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feței mele, și Dumnezeul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s'a turburat ; pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pre adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor tale.

10. Toate înălțările tale și valurile tale preste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa, și noaptea cântarea lui dela mine, rugăciunea Dumnezeului vieții mele.

12. Zice-voiu lui Dumnezeu : sprijinatorul meu ești.

13. Pentru ce m-ai uitat ? Și pentru ce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul ?

14. Când se sfărâmau oasele mele, mă ocărau vrăjmașii mei.

15. Când ziceau ei mie, în toate zilele : unde este Dumnezeul tău ?

16. Pentru ce ești mâhnit, sufletul meu ? Și pentru ce mă turburi ?

17. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voiu mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

PSALMUL 42, AL LUI DAVID.

Judecă mie Dumnezeule, și alege judecata mea dela neamul necuvios, și dela omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

2. Că tu ești, Dumnezeu, întărirea mea, pentruce m'ai lepădat și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă necăjește vrăjmașul meu ?

3. Trimite lumina ta și adevărul tău ; acestea m'au povățuit și m'au adus la muntele cel sfânt al tău și la lăcașurile tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la Dumnezeu cel ce veselește tinerețele mele.

5. Mărturisi-mă-voiu ție întru a-lăută, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentruce ești mâhnit, sufletul meu ? Și pentruce mă turburi ?

7. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feței mele și Dumnezeul meu.

SLAVĂ...

PSALMUL 43, AL LUI DAVID.

Fiilor lui Core, spre înțelegere.

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă :

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna ta neamuri a pierdut și i-ai sădit pre dânșii ; chinuit-ai noroade și le-ai gonit pre ele.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-a mântuit pre ei ;

5. Ci dreapta ta și brațul tău și luminarea feței tale, că bine ai voit întru dânșii.

6. Tu ești însuși Împăratul meu și Dumnezeuul meu, cel ce poruncești mântuirile lui Iacov.

7. Întru tine, pre vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele tău, de nimic vom face pre cei ce se scoală asupra noastră.

8. Pentrucă nu spre arcu meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai mântuit pre noi de cei ce ne necăjesc pre noi, și pre cei ce ne urăsc ia-i rușinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iar acum ne-ai lepădat și ne-ai rușinat pre noi și nu vei ieși, Dumnezeule, întru puterile noastre.

12. Întorsu-ne-ai pre noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și cei ce ne urau pre noi ne-au jefuit loruși.

13. Datu-ne-ai pre noi ca oile de mâncare, și între neamuri ne-ai risipit pre noi.

14. Vândut-ai pre norodul tău, fără de preț, și nu era mulțime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pre noi ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pre noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru noroade.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m'a acoperit.

18. De către glasul celui ce ocărăște și clevetește, de către fața vrăjmașului și a celui ce gonește.

19. Acestea toate au venit preste noi, și nu te-am uitat pre tine și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al tău.

20. Și nu s'au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre dela calea ta.

21. Că ne-ai smerit pre noi în locul dosădirei, și ne-a acoperit pre noi umbra morței.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre către dumnezeu strein.

23. Au nu Dumnezeu va căuta acestea ? Că el știe ascunsurile inimii.

24. Că pentru tine ne omorâm toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiere.

25. Deșteaptă-te pentruce dormi, Doamne ? Scoală-te, și să nu ne lepezi până în sfârșit.

26. Pentruce fața ta întorci ? Uți sărăcia noastră și necazul nostru ?

27. Că s'a plecat în țărână sufletul nostru, lipitu-s'a de pământ pân-tecele nostru.

28. Scoală-te Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pre noi, pentru numele tău.

PSALMUL 44, AL LUI DAVID.

Fiilor lui Core, spre înțelegere.

Cântare pentru cel iubit.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3. Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor ; vărsatu-s'a. Dar în buzele tale, pentru aceastea te-au blagoslovit pre tine Dumnezeu în veac.

4. Încinge sabia ta, preste coapsa ta Puternice.

5. Cu podoaba ta și cu frumusețea ta ; și încordează, și bine sporește, și împărățește.

6. Pentru adevărul și blândețea și dreptatea ; și te va povățui minunat dreptatea ta.

7. Săgețile tale ascuțite sunt, Puternice, noroadele supt tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8. Scaunul tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea ; pentru aceasta te-au uns pre tine, Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untuldelemn al bucuriei mai mult de cât pre părtașii tăi.

10. Smirna și stacti și casia din hainele tale, din palaturi de piluri, din care te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea ta.

11. Înainte a statut Impărăteasa, deadreapta, ta, în haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechia ta ; și uită pre norodul tău și casa părintelui tău.

13. Și va pofti Împăratul frumsețea ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui.

14. Și fata Tirului cu daruri ; feței tale se vor ruga bogății norodului.

15. Toată mărirea fiicei Împăratului din lăuntru, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor Împăratului, fecioare, în urma ei ; cele de aproape ale ei se vor aduce ție.

17. Aduce-se-vor într-o veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

19. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi ; pune-vei pre dânșii boieri preste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău într-o tot neamul și neamul.

21. Pentru aceasta noroadele se vor mărturisi ție în veacul veacului.

PSALMUL 45, AL LUI DAVID.

Fiilor lui Core, pentru cele de taină.

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pre noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va turbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.

3. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru tăria lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu ; sfințit-au lăcașul său cel prea înalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei și nu se va clăti, ajuta'i-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață.

6. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinatorul nostru, Dumnezeul lui Iacov

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile care au pus pre pământ ; stricând răsboaie până la marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma și va frânge arma, și pavezele le va arde cu foc.

10. Îndeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu ; înălța-mă-voiu întru neamuri, înălța-mă-voiu pre pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacov.

SLAVĂ...

DUPĂ A ȘASEA CATISMĂ :

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Și după : Tatăl nostru... Troparele acestea :

Glas 3.

Cântare îți aduc ție, Doamne, și greșalele mele toate le mărturisesc ție Dumnezeule, întorcându-te miluește-mă.

Slavă...

Mântuește-mă, Dumnezeul meu, precum oarecând ai mântuit pre Vameșul, lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primește, și suspinurile mele, Mântuitorul meu, și mă mântuește.

Și acum...

Cu rugăciune acum mă apropiu supt acoperemântul tău întru tot nevinovată, ci mă scoate de Dumnezeu Născătoare, din

turburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pre Pricinuitorul nepătimirei.

Apoi : Doamne miluește de 40 de ori, și rugăciunea aceasta :

Mulțămim ție, Doamne Dumnezeuul nostru pentru toate ale tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâiu, până întru aceasta, de acum pentru cele ce știm și care nu știm, pentru cele arătate și pentru cele nearătate, ce s-au făcut cu lucrul și cu cuvântul. Căla ce ne-ai iubit pre noi atâta, cât și pre singur Unul născut Fiul tău l-ai dat pentru noi, învrednicește-ne și pre noi să ne facem vrednici dragostei tale. Dă-ne, întru cuvântul tău, înțelepciune, și întru frica ta însuflă tărie, cu puterea cea de la tine. Și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, iartă-ne și nu le socoti. Și păzește sufletul nostru sfânt, și-l pune pre el înaintea divanului tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirii tale de oameni. Și-ți adu aminte, Doamne, de toți cei ce chiamă întru adevăr numele tău. Adu-ți aminte de toți cei ce ne vor nouă binele... și de cei ce ne vor răul, căci toți suntem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm ție, Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii tale.

CATISMA A ȘAPTEA

PSALMUL 46, AL LUI DAVID.

Întru sfârșit fiilor lui Core.

† Toate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Că Domnul este prea înalt, înfricoșat, împărat mare preste tot pământul.

3. Supus-au noroadele nouă, și neamurile supt picioarele noastre.

4. Ales-au nouă moștenirea sa frumsețea lui Iacov, pre care o au iubit.

5. Suiu-s'au Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.

6. Cântați Dumnezeului, nostru, cântați ; cântați Împăratului nostru, cântați.

7. Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu : cântați cu înțelegere.

8. Împărătit-au Dumnezeu preste neamuri, Dumnezeu șade pre scaunul cel sfânt al său.

9. Boerii noroadelor s'au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s'au înălțat.

PSALMUL 47, AL LUI DAVID.

Cântărei fiilor lui Core, la a doua
a Sâmbetei.

Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

3. Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pre ea.

4. Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s'au mirat, s'au turburat, s'au clătît, cutremur i-a cuprins pre ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale celeea ce naște ; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

7. Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu o au întemeiat pre ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila ta în mijlocul norodului tău.

9. Dupre numele tău, Dumnezeule, așa și lauda ta preste marginile pământului ; de dreptate plină este dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fetele Iudeii, pentru judecățile tale, Doamne.

11. Încurajați Sionul, și'l cuprindeți pre dânsul, povestiți în turnurile lui.

12. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeuul nostru în veac și în veacul veacului, acesta ne va paște pre noi în veci.

PSALMUL 48, AL LUI DAVID.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce lăcuiți în lume.

2. Pământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

4. Pleca-voiu în pildă urechea mea, deschide-voiu în psaltire gândul meu.

5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea ? Fărădelegea călcâiului meu mă va încunjura.

6. Cei ce nădăjduiesc spre puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăvește ; au izbăvi-va omul ? Nu va da lui Dumnezeu împlânzire pentru sine.

8. Și prețul răscumpărării sufletului său, și s'a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit.

9. Nu va vedea stricăciune ; când va vedea pre cei înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepriceput vor pieri.

10. Și vor lăsa streinilor băgăția sa și mormânturile lor, casele lor în veac.

11. Lăcașurile lor, în neam și în neam numitu-ș'au numele sale pre pământuri.

12. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca niște oi în iad s'au pus, moartea îi va paște pre dânsii.

15. Și'i vor stăpâni pre ei cei drepți, dimineata, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava sa s'au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.

17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți slava casei lui.

18. Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va pogorî cu dârsul slava lui.

19. Că sufletul lui în viața lui se va blagoslovi, mărturisise-se-va ție când vei face bine lui.

20. Întra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină.

21. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

SLAVĂ...

PSALMUL 49, AL LUI ASAF.

Dumnezeul Dumnezeilor, Domnul au grăit și au chemat pământul.

2. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este buna cuviință a frumuseței lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea lui va arde, și împrejurul lui vifor foarte.

5. Chema-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pre norodul său.

6. Adunați'i lui pre cuvioșii lui, pre cei ce așează așezământul de lege al lui pentru jertfe.

7. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă norodul meu, și voiui grăi ție Israile, și voiui mărturisi ție : Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voiui mustra ; și arderile cele de tot ale tale înaintea mea sunt pururea.

10. Nu voiui primi din casa ta viței, nici turmele tale țapi.

11. Că ale mele sunt toate hiarele țarinei, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscute-am toate pasările cerului, și frumusețea țarinei cu mine este.

13. De voiu flămânzi, nu voiu zice ție, că a mea este lumea și plinirea ei.

14. Au doară voiu mânca carne de tauri ? Sau sânge de țapi voiu bea ?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă celui prea înalt rugile tale.

16. Și mă chiamă pre mine în ziua necazului tău, și te voiu scoate și mă vei proslăvi.

17. Iar păcătosului i-au zis Dumnezeu : pentru ce tu povestești dreptățile mele și iei așezământul meu de lege prin gura ta ?

18. Iar tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel prea curvar partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri.

21. Șezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, și împotriva fiului mamei tale ai pus sminteală. Acestea ai făcut și am tăcut.

22. Ai socotit fărădelege, că voi fi ție asemenea. Mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pre Dumnezeu, ca nu cumva să răpească, și nu va fi cel ce izbăvește.

24. Jertfa laudei mă va slăvi, și acolo este calea în care voi arăta lui mântuirea mea.

PSALMUL 50, AL LUI DAVID.

Când a intrat către dânsul Natan Prorocul, după ce intrase el la Virsavia, muierea lui Urie.

Miluește-mă Dumnezeule duple mare mila ta.

2. Și duple mulțimea îndurărilor tale, șterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndrep-tezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit, și în păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți ; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lepăda dela fața ta, și Duhul tău cel Sfânt nu'l lua dela mine.

13. Dă'mi mie bucuria mântuirii tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.

14. Invăța-voi pre cei fărădelege căile tale, și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de sânziuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se-va limba mea de dreptatea ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat ; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit ; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună-voirea ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atuncea bine vei voi jertfa dreptăței, prinosul și arderile de tot ; atuncea vor pune pre altarul tău viței.

SLAVĂ...

PSALMUL 51, AL LUI DAVID.

Când a venit Doic Iudumeul și a vestit lui Saul și i-a zis lui : a venit David în casa lui Avimeleh.

Ce te lauzi întru răutate puternice ? Fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta, ca un briciu ascuțit ai făcut vicleșug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult de cât bunătatea ; nedreptatea mai vârtos de cât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele cufundărei, limba cea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit, zmulge-te-va

și te va muta din locașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedeau-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice : iată omul, care nu a pus pre Dumnezeu ajutorul lui.

7. Ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa.

8. Iar eu ca un maslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

9. Mărturisi-mă-voiu ție în veac, că ai făcut, și voiu aștepta numele tău, că este bun înaintea cuviosilor tăi.

PSALMUL 52, AL LUI DAVID.

Pentru Maelet.

Zis-a cel nebun întru inima sa : nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s'au și urâți s'au făcut întru fărădelegi ; nu este cel ce face bine.

3. Dumnezeu din cer s'au uitat preste fiii oamenilor, ca să văză de este cel ce înțelege, sau cel ce caută pre Dumnezeu.

4. Toți s'au abătut, împreună ne-
trebnici s'au făcut ; nu este cel ce face
bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți cei ce
lucrează fărădelegea ? Cei ce mă-
nâncă pre norodul meu întru mân-
care de pâine.

6. Pre Domnul nu l-au chemat.
Acolo s'au temut de frică, unde nu
era frică.

7. Că Dumnezeu au risipit oasele
celor ce plac oamenilor ; rușinatu-s'au
că Dumnezeu i-au urgisit pre dânșii.

8. Cine va da din Sion mântuire
lui Israil ? Când va întoarce Dum-
nezeu robia norodului său, bucura-
se-va Iacov și se va veseli Israil.

PSALMUL 53, AL LUI DAVID.

Când au venit Zifeii și au zis lui Saul :
au nu iată David s-au ascuns la noi ?

Dumnezeule, întru numele tău
mântuește-mă, și întru puterea ta mă
judecă.

2. Dumnezeule, ascultă rugăciunea
mea, auzi graiurile gurei mele.

3. Că străinii s'au sculat asupra
mea, și cei tari au căutat sufletul
meu, și nu au pus pre Dumnezeu înă-
intea lor.

4. Că iată, Dumnezeu ajută mie
și Domnul este sprijinitorul sufletu-
lui meu.

5. Întoarce-va cele rele vrăjmași-
lor mei ; întru adevărul tău, pierde'i
pre dânșii.

6. De bună voie voi jertfi tie ;
mărturisi-mă-voiu numelui tău, Doa-
mne, că este bun.

7. Că din tot necazul m-ai izbă-
vit ; și spre vrăjmașii mei a privit
ochiul meu.

PSALMUL 54, AL LUI DAVID.

Auzi Dumnezeule rugăciunea mea,
și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă ; măhnitu-m'am întru îngrijarea mea, și m'am turburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcatului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășuit mie.

4. Inima mea s'a turburat întru mine, și frica morței a căzut asupra mea.

5. Temere și cutremur a venit asupra mea, și m'a acoperit întunerecul.

6. Și am zis : cine'mi va da mie aripi ca de porumb ? Și voi zbura și mă voi odihni.

7. Iată, m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

8. Așteptat-am pre Dumnezeu, cel ce mă mântuiește de înpuținarea sufletului și de vifor.

9. Potopește'i Doamne, și împarți limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.

10. Ziua și noaptea o va încunjura pre ea preste zidurile ei, și fărădelege și osteneală, în mijlocul ei, și nedreptatea.

11. Și nu a lipsit din ulițile ei camăta și vicleșugul.

12. Că de m'ar fi ocărât vrăjmașul, aş fi răbdat.

13. Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m'aş fi ascuns de dânsul.

14. Iar tu omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu.

15. Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie dar moartea preste ei, și să se pogoare la iad de vii.

17. Că vicleșug este în lăcașurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m'au auzit pre mine.

19. Seara și dimineața și amiază zi spune-voiu și voiui vesti, și va auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că într-
tru mulți era cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu, și'i va smeri pre dânsii, cel ce este mai înainte de veci.

22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întin-
s-au mâna sa spre răsplătire.

23. Spurcat-au așezământul lui, împărțitu-s'au de mânia feței lui, și s'au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s'au cuvintele lor mai mu't decât untuldelemn, și acelea sunt săgeți.

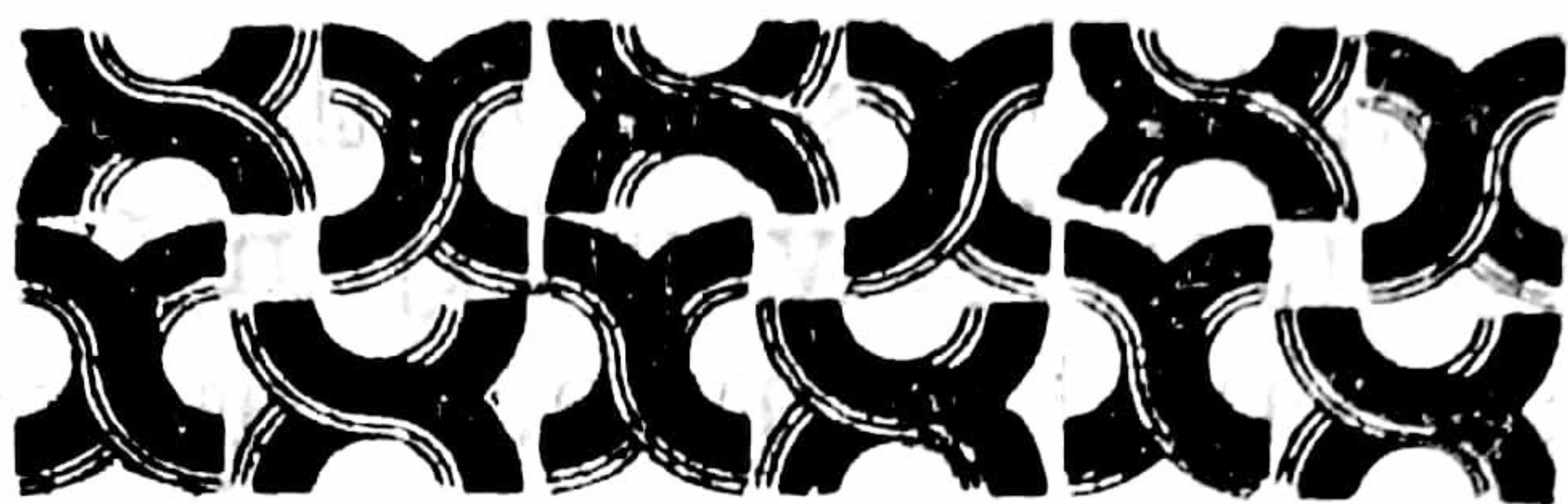
25. Aruncă spre Domnul grija ta, și el te va hrăni ; nu va da în veac clătire dreptului.

26. Iar tu Dumnezeule, pogorî-vei pre dânsii în puțul stricăciunei.

27. Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului, nu'și vor înjumătăți zilele lor ; iar eu, Doamne, voi nădăjdui spre tine.

SLAVĂ...

DUPĂ A ȘAPTEA CATISMA

Sfinte Dumnezeule... de 3 ori. Prea Sfântă Treime... Și după : Tatăl nostru... Troparele acestea :
Glas 1.

Când va ședea Judecătorul, și îngerii vor sta de față, și trâmbița va răsuna, văpaea va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată ? Că atuncea răutățile tale vor sta de față, greșalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul : Dumnezeule, milostivește-te spre mine și mă miluește.

Slavă...

Toți să priveghem și pre Hristos să-l întâmpinăm cu mulțime de untdelemn și cu candelile luminate, ca să ne învrednicim în-lăuntrul cămărei Mirelui ; că cel ce se va apuca afară de ușe, în deșert va striga lui Dumnezeu : miluește-mă.

Și acum...

În patul a multor păcate zăcând, eu, îmi jefuesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirei mele pricinuieste sufletului meu muncă ; ci tu, Dumnezeuule, care te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea ta, ca să te slăvesc pre tine.

Doamne miluește, de 40 de ori, și rugăciunea aceasta :

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu așteptam să le văz. Și ce voi răsplăti bunătății tale, Doamne al meu ? Doamne, mulțănesc numelui tău celui mult lăudat ; mulțănesc milostivirei tale cei nepovestite ce ai spre mine ; mulțănesc îndelung răbdărei tale cei neasemănați. Și de acum înainte sprijinește-mă și-mi ajută și mă acopere, stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea ta ; că tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firei mele, tu știi nepriceperea mea, tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voie și fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le pre

ele, prea bunule Doamne, cu roua milei tale, și ne mântuește pre noi, pentru sfânt numele tău, cu judecățile care știi, pentru că tu ești lumina și adevărul și viața, și ție slavă înălțăm : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Ediția Sfântului Calinic 1866 — îngrijită de :
IEROMONAH INOCHENTIE
Mănăstirea Frăsinei
— 1995 —